

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 640 - Σάββατο, 16 Απρίλη 2011

1 ΕΥΡΩ

Φτιάχνουν
κλίμα για το
νέο «πακέτο»

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Από την
κρισιολογία
στη χρεολογία

[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Το σχολείο
Θα διοικείται
όπως μια
καπιταλιστική
επιχείρηση

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

«Βασανίζουν»
τους πρώην
απεργούς
πείνας

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Γιατί δεν
νίκησαν
οι 300; (5)

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Πώς γλίτωσε το
φοινικόδασος
του Πρέβελη
από τα λαμόγια

[ΣΕΛΙΔΑ 13](#)

Πολαιοστίνη, Γάζα
Ασταθής
εκεχειρία μετά
την κλιμάκωση
της έντασης

[ΣΕΛΙΔΑ 4](#)

Λευτεριά στους
παλαιοστίνιους
πολιτικούς
κρατούμενους

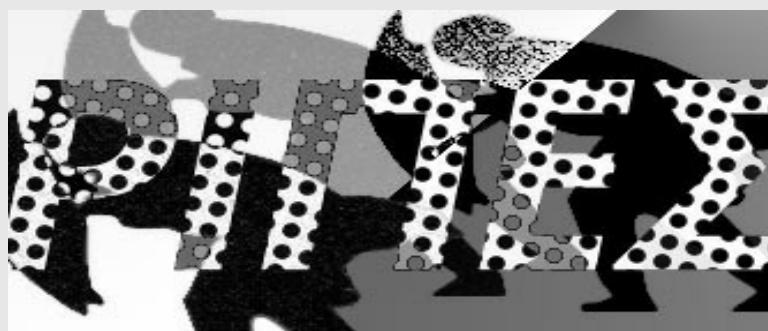
[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

MONA-ZYΓΑ ΧΑΜΕΝΟΙ;

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

16/4: Ημέρα φωνής 16/4/1947: Αντάρτες αντιτινάζουν το Ηλεκτρικό Εργοστάσιο Βεροίας 16/4/1958: Εκτέλεση Ιμρε Νάγκι (Ουγγαρία) 16/4/1992: Τέλος ευφυλίου Αργανιστών 17/4: Ημέρα διαμαρτυρίας για τους ΠΤΟ, αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατουμένους, αγροτικής πάλης 17/4/1934: Απέλαση Τρότσκι από Γαλλία ως «ανεπιθύμητου και επικίνδυνου» 17/4/1956: Διάλυση Κόμινφορμ 17/4/1965: Αρση έκτακτων μέτρων εμφύλιου, αποφυλάκιση τελευταίων πολιτικών κρατουμένων 17/4/1979: Βόμβα στα γραφεία του ΣΕΒ 17/4/1981: Βόμβα στο αυτοκίνητο λιβανέζου φαλαγγίτη επιχειρηματία (ΕΑ) 17/4/1993: Θάνατος Τουργκούτ Οζάλ 17/4/1999: Ρουκέτα εναντίον κατοικίας γερμανού πρέσβη (17N) 17/4/2007: Χτύπημα κατά φρουρού του εισαγγελέα Κεδίκογλου (Επαναστατικός Αγώνας) 18/4: Ημέρα πολιτιστικής κληρονομιάς, Ζιμπάμπουε: Ημέρα ανεξαρτησίας 18/4/1912: Επέμβαση ρωσικού στρατού κατά απεργίας εργατών χρυσωρυχείων Σιβηρίας 18/4/1946: Ιδρυση Κόμεκρος 18/4/1974: Πρώτο χτύπημα Ερυθρών Ταξιαρχών (εκτέλεση δικαστή Μάριο Σόσι) 18/4/1981: Βόμβες σε τράπεζες «Ιονική» και «Λαϊκή» 18/4/1983: Εκρηκτή στην αμερικανική πρεσβεία Βηρυτού (63 νεκροί) 19/4: Ημέρα φιλελληνισμού, Βενεζουέλα: Ημέρα Ινδιάνων, Σιέρα Λεόνε: Ημέρα δημοκρατίας (1971) 19/4/1919: Θάνατος Εμιλιάνο Ζαπάτα 19/4/1944: Εκτέλεση 35 κομμουνιστών ως αντίποινα για δολοφονία έξι ευζώνων κι ενδός χωροφύλακα 19/4/1972: Ανατίναξη προτομής Μεταξά στη Νίκαια (ΑΑΑ) 19/4/1980: Συλλαμβάνεται στην Καβάλα το μελος των Ερυθρών Ταξιαρχών Ροσάνα Ματιούτη («κοντέρα Ρόσο») 19/4/1991: Επέτα νεκροί και πολλοί τραυματίες από βόμβα Παλαιστίνιου (Πάτρα) 19/4/1995: 196 νεκροί από έκρηκτη παγιδευμένου οχήματος σε ομοσπονδιακό κτήριο στην Οκλαχόμα (ΗΠΑ) 20/4: Ημέρα Τύπου, ημέρα ευαισθητοποίησης για τον θόρυβο 20/4/1889: Γέννηση Αδόλφου Χίτλερ 20/4/1942: Εκδοση της παράνομης εφημερίδας του ΕΑΜ «Έλευθερη Ελλάδα» 20/4/1973: Βομβες σε τράπεζα και έξω από το σπίτι του προέδρου της χουντικής «Ενώσεως Νέων Επιστημόνων» 20/4/1998: Η RAF ανακοινώνει τη διάλυση της έπειτα από 28 χρόνια 22/4: Ημέρα Γης 22/4/1972: Ομαδικός γάμος 54 εργατιών στον Πειραιά με ενίσχυση του δήμου 22/4/1979: Βόμβα στην εισαγγελία αντιλίκων Αθήνας και σε φασιστικό βιβλιοπωλείο της Ιπποτοράους 22/4/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο συνταγματάρχη-συνεργάτη της χούντας (Καλαμάτα) 22/4/1986: Αιματηρή επιδρομή ΕΠΕΝτιτών (υπό τον Μάκη Βορδή) στη Νομική Αθήνας, εννιά τραυματίες 22/4/1997: Επέμβαση ειδικών αντιτρομοκρατικών αστυνομικών ομάδων στο Περιό, τερματίζει την ομηρία 71 ατόμων που κρατούνταν αιχμαλώτων στο σπίτι του ιάπτωνα πρεσβευτή στη Λίμα από δεκατεσσεριά αντάρτες Τουπιάκ Αμάρου (ένας όμηρος και όλοι οι αντάρτες νεκροί).

● Ρε που φτάσαμε, βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να ζητούν ανοιχτά επαναδιαπραγμάτευση του χρέους ●●● Και να σκεφτείτε ότι μόλις τον περασμένο Νοέμβρη ο Χρυσοχοΐδης δήλωνε πως όποιος μιλά για επιμήκυνση διαπράπει εδνική προδοσία ●●● Μήπως πρέπει να ξαναλειτουργήσει το Γουδή; ●●● «Δαιμονίζουμε τους πάντες» είπε η βουλευτίνα του ΠΑΣΟΚ και προσωπική επιλογή του ΓΑΠ Ελένα Παναρίτη ●●● Δεν ξέρει ότι το ρήμα είναι «δαιμονοποιώ» ή το έκανε σε έκφραση αλληλεγγύης προς τον Γιωργάκη; ●●● Εμάς, πάντως, κατάφερε να μας δαιμονίσει ●●● Το δραματικό ερώτημα «τί συζήτησε ο Παπανδρέου με τον Σόρος» εξακολουθεί να ταλανίζει τα ΜΜΕ ●●● Γράφτηκε ότι ο ΓΑΠ ζήτησε από τον Σόρος να μεσολαβήσει ώστε οι οίκοι αξιολόγησης να φερθούν πιο... φιλεύσπλαχνα έναντι της πιστοληπτικής ικανότητας της Ελλάδας ●●● Και τι προσφέρθηκε ως αντάλαγμα στον Σόρος; ●●● Ακόμη και τράπεζες έπεισαν στο τραπέζι, γράφτηκε ●●● Σα δε ντρέπονται οι σερ-

μολόγοι ●●● Γίνονται αυτά τα πράγματα; ●●● Ο Σόρος είναι ένας μεγάλος φιλάνθρωπος και προσφέρθηκε να βοηθήσει τη χώρα μας ●●● Και ο πρωθυπουργός μας δεν σηκώνει μύγα στο σπάθι του ●●● Είναι δυνατόν να πουλούσε τίποτα στον Σόρος; ●●● «Η κοινωνία μας έχει ανάγκη», δήλωσε ο... σεμνός Φώτης Κουβέλης ●●● Δεν μας λες και μας, ρε Φώτη, πώς ρωτάνε την κοινωνία για τέτοια πράγματα; ●●● Τα Συριζικά δεν τα χρωμε πολυκαταλάβει και δέλουμε βοήθεια ●●● Θα πάνε όλοι μαζί στις εκλογές ή όχι; ●●● Ποιοι παιζουν

με ποιους, γιατί μπερδευτήκαμε, καδώς κάποιοι παιζουν και με τον ΣΥΝ και με τον Αλαβάνο; ●●● Τώρα που το δυμηδήκαμε, μ' εκείνα τα ομόλογα που δ' αγόραζαν οι Κινέζοι τι ακριβώς έχει γίνει; ●●● Χάλασε κάπου η δουλειά ή μας δούλευαν Κινέζοι και Παπανδρέου; ●●● Ο Κοτρώσος, ο τέως κολλητός της Γιάννας, έγραψε στη φυλλάδια του ότι υπήρχαν δημοσιογράφοι που τα 'πιαναν για να γράφουν ύμνους για τους ολυμπιακούς αγώνες του 2004 ●●● «Εγώ ξέρω καλύτερα από κάθε άλλον», έγραψε ●●● Δεν αμφιβάλλουμε ότι ξέρει, γιατί

αυτό το πόστο είχε παρά τη Γιάννα ●●● Δεν καταλαβαίνει, όμως, ότι έτοι εκτίθεται; ●●● Υπάρχει Ελλήνας που δα πιστεύει ότι ο ίδιος μόνο μοίραζε τα «τούβλα», χωρίς να παίρνει τίποτα; ●●● Φιλανθρωπικό έργο επιπελούσε; ●●● Ντροπή, ρε, να καταδικάζετε τον Πανίκα επειδή έκανε μια φιλανθρωπία; ●●● Εξωνημένη Δικαιούνη ●●● Το είπε, όμως, ο τεράστιος: «Είμαι πολύ σκληρός για να πεδάνω πολιτικά» ●●● Μαζί σου και στο νέο κόμμα που δα φτιάξεις ●●● Είσαι και ο πρώτος μάγκας, αφού φρόντισες η περιφέρεια να περάσει στο αδερφάκι σου ●●● Κόλλησε η βελόνα στο υπουργείο Οικονομικών ●●● «Δεν δα υπάρχουν οριζόντιες περιοπές μισθών» ●●● Παπακωνσταντίνου, Σαχινίδης και Κουσελάς ●●● Να μην καταλαβαίνουν, άραγε, πως έτοις ψυλλιάζουν περισσότερο τους εργαζόμενους που ζέρουν πως εκτός από το «οριζόντιο» υπάρχει και το «κάθετο»; ●●● Λέτε να ενδιαφέρει κανέναν η... γεωμετρική κατεύθυνση με την οποία δα του πετσοκόψουν το μισθό; ●●●

◆ Και τραμπούκος ο περιβόητος Μαγκούφης, βουλευτής Τρικάλων του ΠΑΣΟΚ. Επιτέθηκε σε γυναίκα, μέλος ομάδας που είχε κάνει κατάληψη στα διόδια του Μωλού Φθιώτιδας. Ήθελε σώνει και καλά να πληρώσει, ενώ τα διόδια ήταν ανοιχτά από τους διαδηλωτές. Κι επειδή αυτοί δεν του έκαναν το χατήρι, κατέβηκε από το αυτοκίνητό του, άρπαξε τη γυναίκα από το λαιμό και άρχιζε να την τραντάζει! Ο παλικαράς κατέβηκε να ξεφύγει μόνο χάρη στη βοήθεια των μπάτσων που προσέτρεξαν.

◆ Το έκαναν και πάλι το θαύμα τους οι Χρυσοχοΐδης-Ρόμπη

Κυκλοφορούμε Ξανά στις 7 Μάη

Οπως κάθε χρόνο, η «Κ» θα διακόψει την κυκλοφορία της για δυο εβδομάδες. Θα μας βρείτε ξανά στα σημεία διανομής το Σάββατο 7 Μάη.

βλιας. Εξέδωσαν δελτίο Τύπου με τίτλο: «Φθηνότερα τα κρέατα (2,66%) και τα λαχανικά (4,79%) στα σουπέρ μάρκετ σε σχέση με πέρυσι». Σύμφωνα με την ανακοίνωση, τα στοιχεία αφορούν μια μέρα (20-3-2011), η οποία συγκρίθηκε με την ίδια μέρα του 2010! Την πραγματικότητα θα την έρουμε από σήμερα, που ανοίγει η πασχαλινή αγορά. Οι πληροφορίες μιλούν για αύξηση της τιμής

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ <<Κ>>

● ○ ΑΒ 50 ευρώ

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Η αναδιάρθρωση του χρέους ας ακαδημαϊκός όρος είναι κάτι αναπόφευκτο, κάτι το οποίο πολὺς κόσμος το συζητάει, είναι κάτι λάθος να λέμε ότι δεν το συζητάμε γιατί είναι κακό πράγμα, στην Ελλάδα δαιμονίζουμε τους πάντες.

Ελένα Παναρίτη

Ο μόνιμος μηχανισμός στήριξης που θα αρχίζει να λειτουργεί από το 2013, προβλέπει την ελεγχόμενη πτώχευση. Η αναδιάρθρωση, είτε με επιμήκυνση

2010) οι ηγεσίες του υπουργείου Εξωτερικών λαδώνωντας με απόρρητα κονδύλια των (εξω)θεσμού μηχανισμού της ελληνικής διπλωματίας. Το προβλεπόμενο για το 2011 «λάδι», το οποίο έχει στα χέρια του ο σημερινός ΥΠΕΞ Δ. Δρούσας, είναι 34 εκατ. ευρώ (για αρχή, σύμφωνα με το προϋπολογισμό του ΥΠΕΞ για το 2011), τα οποία διατίθενται «για εθνικούς σκοπούς» με τη διαμεσολάβηση «γνωστών και φίλων»...

Βάσω Παπανδρέου
Πάνω από 200 εκατομμύρια ευρώ μοιράσαν «μυστικά» την τελευταία πενταετία (2006-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

την Ελλάδα, χωρίς να υπάρχει η έγκριση των «μεγάλων» της ευρωζώνης, που διαπραγματεύονται απευθείας με τον κινέζικο καπιταλισμό και δεν πρόκειται να επιτρέψουν σε μια χώρα της εξαρτημένης περιφέρειας, όπως η Ελλάδα, να λειτουργήσει αυτόνομα και να μετατραπεί σε γέρεμα των

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

<p

Φτιάχνουν κλίμα για το νέο «πακέτο»

Το πιθανότερο είναι, τη στιγμή που διαβάζετε αυτές τις γραμμές, να έχουν γίνει οι πρώτες ανακοινώσεις του Παπακωνσταντίνου για το «Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Σταθερότητας», που ξεκίνησε ως πρόγραμμα τριετίας (2012-2014) και ήδη έχει γίνει τετραετίας, εκτενόμενο και στο 2015. Την Πέμπτη αναμένονταν να παρθεί απόφαση στο υπουργικό συμβούλιο -με εισήγηση του Παπακωνσταντίνου, υπό τις ευλογίες του Παπανδρέου- και την Παρασκευή να κάνει ανακοινώσεις ο Παπακωνσταντίνου.

Για προπαγανδιστικούς λόγους, ώστε το όλο πράγμα να μεθοδευτεί βαθμιαία, σε πρώτη φάση δεν αναμένεται η ανακοίνωση συγκεκριμένων μέτρων. Νούμερα θα δώσει ο Παπακωνσταντίνου. Νούμερα που θα συμποσούνται σε ένα νέο «πακέτο» ύψους άνω των 23 δισ. ευρώ (συν τουλάχιστον 2 δισ. για τα «ρίσκα» του 2011), δηλαδή 75% του πακέτου του Μνημόνιου, που ήδη βαδίζει προς το διπλασιασμό του. Αν μάλιστα προσθέσουμε και τα προϋπολογισθέντα 50 δισ. από τις ιδιωτικοποιήσεις, τότε έχουμε υπερτριπλασιασμό του αρχικού «πακέτου» του Μνημόνιου, το οποίο υποτίθεται ότι θα καθάριζε το Ελλειμμα και θα έβγαζε τον ελληνικό καπιταλισμό από την κρίση. Και να σκεφτείτε ότι δεν έχει κλείσει ούτε χρόνος από τότε που υπογραφόταν το Μνημόνιο. Φανταστείτε τι έχει να γίνει τα επόμενα χρόνια...

Συγκεκριμένα μέτρα του «πακέτου» θα πληροφορηθούμε στα μέσα Μάη, όταν θα έχουμε το πρώτο πολυνομοσχέδιο, όπως έχει ανακοινώσει η κυβέρνηση. Οπως όμως συμβαίνει και με το Μνημόνιο, τα μέτρα αυτά δεν θα εξαντλούν το νέο «πακέτο». Θα είναι απλώς η πρώτη δόση. Το Μνημόνιο, όπως από την πρώτη στιγμή έχουμε επισημάνει, είναι κινούμενη άμμος. Οι αριθμητικοί στόχοι που κόθε φορά μπαίνουν είναι καθαρά ενδεικτικοί και καθορίζονται σε σημαντικό βαθμό από τις προπαγανδιστικές ανάγκες της συγκυρίσιμης (γίνεται, δηλαδή, πολιτική διαχείριση). Οι γενικοί στόχοι είναι δύο: πρώτο να παιρνούν τα τοκογλυφικά τους κέρδη τα μονοπάλια του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου και δεύτερο να πρωθείται η «κινεζοποίηση» του ελληνικού προλεταριάτου, που αποτελεί τον ύψιστο όρο για την αποκόμιση του μέγι-

στου κέρδους στην καπιταλιστική Ελλάδα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα τέτοιου τύπου πολιτικής διαχείρισης είναι η ιστορία του ελλείμματος του 2010. Δεν ήξερε, όρογε, η τρόικα ότι δεν υπάρχει περίπτωση, μετά και την τελευταία αναθεώρηση, αλλά και τις μεγάλες ρυθμίσεις κυρίως στα έσοδα, να κλείσει το έλλειμμα του 2010 στο 9,4%; Φυσικά και το ήξερε. Εδώ το ξέραμε εμείς (και το γράψαμε), που δεν έχουμε πρόσβαση στα επίσημα στοιχεία. Αφρούσε, όμως, τον Παπακωνσταντίνου να μιλά για 9,4%, το πολύ με μια απειροελάχιστη άνοδο που θα πάει το έλλειμμα στο 9,6%, γιατί εκείνη την περίοδο (τέλη 2010) έπρεπε να στηριχτούν οι σαρωτικές ανατροπές που πρωθιστούνται με το πολυνομοσχέδιο-σκούπα.

Τώρα που εκείνο το πολυνομοσχέδιο ψηφίστηκε, ήρθε η ώρα να πάει το έλλειμμα στο 10,6% (τόσο έστειλε η Ελστατ στη Eurostat, όπως αποκάλυψε αξιωματούχος των Βρυξελλών), για να δικαιολογηθεί ένα πακέτο άμεσων μέτρων, για να κλείσουν οι «τρύπες» του 2011. Οπως βλέπουμε, οι «τρύπες» ανοίγουν και κλείνουν ανάλογα με τα περιθώρια αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων που διαβλέπουν οι παράγοντες της τρόικας και της κυβέρνησης.

Για το 2011 ξέρουμε λίγο-πολύ τι μεθοδεύεται: νέες

μειώσεις μισθών στο δημόσιο τομέα, μέσω του νέου ενιαίου μισθολόγου. Μετά θα πάρουν και πάλι σειρά οι εργαζόμενοι στης ΔΕΚΟ (για να μη μείνουν παραπονεμένοι). Και βέβαια, δεν θα μείνουν παραπονεμένοι οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα. Αν μέχρι τον Ιούνη δεν έχουν γενικευτεί οι ειδικές επιχειρησιακές συμβάσεις, ο νόμος θ' αλλάξει και πάλι (η κυβέρνηση έχει δεσμευτεί), ώστε να επιτευχθεί μια σημαντική μείωση μισθών και στον ιδιωτικού τομέα.

Ακόμη, θα περικοπούν τα κοινωνικά επιδόματα (αικόμη και το επιδόμα ανεργίας) και οι φοροαπαλλαγές, πράγμα που ζητάει διακαώς η τρόικα. Είναι χαρακτηριστικό πως μόνο από τον τομέα του οποίου προϊσταται η Κατσέλη θα πρέπει να κοπούν 7,5 δισ. μέχρι το 2015, όπως η ίδια η υπουργός Εργασίας ανακοίνωσε! Σειρά θα πάρει η νέα περικοπή θέσεων εργασίας από το δημόσιο τομέα. Η αναλογία προσλήψεων αποπλύσεων θ' ανέβει από το 1:5 στο 1:7, με προσπτική παραπέρα χειροτέρευσης (αικόμη και για το 1:10 γίνεται πλέον λόγος). Χιλιάδες συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου δεν θα επαναπροσληφθούν, διότι περισσότεροι φορείς και υπηρεσίες θα συγχωνευτούν, όπως ανακοίνωσε ο Πάγκαλος.

Τελος, θα έχουμε νέο μπαράζ έμμεσων φόρων, αφού η

Η απόφαση της συνόδου κορυφής για το Μόνιμο Μηχανισμό Στήριξης

«Η πρόσβαση στη χρηματοδοτική συνδρομή από τον ΕΜΣ θα παρέχεται με βάση αυστηρούς όρους πολιτικής, σύμφωνα με πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής και εμπεριστατωμένη ανάλυση της βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους, που θα διενεργεί η Επιτροπή από κοινού με το ΔΝΤ και σε συνεργασία με την ΕΚΤ. Θα απαιτείται από το δικαιούχο κράτος μέλος να εξασφαλίζει μια πρέπουσα μορφή συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα, σύμφωνα με τις ιδιαίτερες συνθήκες και κατά τρόπο πλήρως συμμορφούμενο προς τις πρακτικές του ΔΝΤ.

(...)

Αν, βάσει της ανάλυσης βιωσιμότητας, συνάγεται ότι ένα πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής δεν μπορεί ρεαλιστικά να επαναφέρει το δημόσιο χρέος σε μία βιώσιμη πορεία, το δικαιούχο κράτος μέλος υποχρεούται να προσέλθει καλόπιστα σε ενεργές διαπραγματεύσεις με τους δανειστές του για να εξασφαλίσει την άμεση συμμετοχή τους στην αποκατάσταση της βιωσιμότητας του χρέους. Η παροχή της χρηματοδοτικής συνδρομής εξαρτάται από την ύπαρξη αξιόπιστου σχεδίου του κράτους μέλους, καθώς και επαρκούς του δέσμευσης για την εξασφάλιση κατάλληλης και αναλογικής συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα. Η πρόσδοση της εφαρμογής του σχεδίου παρακολουθείται δυνάμει του προγράμματος και λαμβάνεται υπ' όψιν στην απόφαση για τις εκταμιεύσεις».

■ Παιχνίδια υπουργήσιμων

Την Πέμπτη 7 Απριλη, μέρα γενικής απεργίας στα ΜΜΕ, διάλεξαν βουλευτές του ΠΑΣΟΚ για να την πέσουν άγρια στον Παπακωνσταντίνου, επιστρέφοντας ως απαράδεκτο από τον ΚΤΕ Οικονομίας το νομοσχέδιο για τα «φρουτάκια». Παλιές καραβάνες η Βάσω και οι φίλοι της γνώριζαν πολύ καλά ότι η ενέργεια τους θα περνούσε στα μουγκά και μετά από πέντε μέρες μόλις που θα συζητιόταν. Ισως γ' αυτό επέλεξαν να κάνουν τόσο σκληρή επίθεση στον Παπακωνσταντίνου, ο οποίος έχει γίνει σάκος του μποξ για όλους (μέχρι και ο Πρετεντέρας τον χαρακτηρίζει πλέον όχρηστο).

Στην πραγματικότητα, μέσω της επίθεσης στον Παπακωνσταντίνου, θέλησαν να στείλουν ένα μήνυμα στον Παπανδρέου. Ενα μήνυμα ότι είναι καρός να κάνει ανασχηματισμό και να βάλει μερικούς απ' αυτούς στην κυβέρνηση. Πρόκειται για ένα παιχνίδι για γερά νεύρα, καθώς ο Παπανδρέου έχει μόνο δύο επιλογές: ή κλείνει μια ευρύτερη εσωκοματική συμφωνία και υπουργοποιεί μερικούς από τους παλιούς βαρόνους (καθιστάμενος έτσι όμηρος των εσωκοματικών ισορροπιών) ή πάει για εκλογές, βυθίζοντας το πολιτικό σύστημα σε μια κρίση με απρόβλεπτες συνέπειες.

■ Τρίτος εταίρος στην αμερικανική συνιστική συμμαχία

Κοινή αεροναυτική άσκηση ΗΠΑ-Ισραήλ-Ελλάδας, με το όνομα «Noble Dina 11», έγινε μεταξύ 3 και 14 Απριλη, σε χώρο που εκτείνεται νότια-νοτιοανατολικά της Κρήτης και φτάνει μέχρι τ' ανοιχτά της Χαϊφας. Στην άσκηση πήραν μέρος 8 πλοία επιφράνειας, 2 υποβρύχια, αεροπλάνα και ελικόπτερα. Μέχρι πέρυσι την άσκηση πραγματοποιούσαν ΗΠΑ και Ισραήλ, από φέτος όμως προστέθηκε και η Ελλάδα, στο πλαίσιο της «στρατηγικής συνεργασίας» που έχει αναπτύξει με το Ισραήλ.

Η Ελλάδα κάνει κοινά στρατιωτικά γυμνάσια με τους σιωνιστές στο χώρο όπου πριν από 11 μήνες το πολεμικό τους ναυτικό επιτέθηκε στο Στόλο της Ελευθερίας, δολοφονώντας τραυματίζοντας και συλλαμβάνοντας εκατοντάδες διεθνιστές που πορεύονταν προς τη Γάζα, μεταξύ των οποίων και Ελληνες πολίτες και ελληνικά πλοία. Η κυβέρνηση Παπανδρέου χώνει ολόενα και πιο βαθιά τη χώρα μας στην πιο αντιδραστική συμμαχία που υπάρχει στη Μεσόγειο.

■ Απευθείας προανακριτική για τα υποβρύχια

Πρόταση για απευθείας σύσταση προανακριτικής επιτροπής (χωρίς να προηγηθεί εξεταστική επιτροπή) πρόκειται να καταθέσει για το σκάνδαλο των υποβρυχίων, η κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ, όπως ανακοίνωσε. Η πρόταση θα αφορά τη διακίνηση «μαύρου χρήματος» για τη σύμβαση των υποβρυχίων «κατά την περίοδο της θητεί

Σε ρόλο χαφιέ ο «σοσιαλιστής του 21ου αιώνα»

Πριν από μερικά χρόνια (τον Ιούνη του 2008), ο πρόεδρος της Βενεζουέλα, Όγο Τσάβες, εξαπέλυσε μια πρώτης τάξεως ιδεολογική επίθεση στο παλαιότερο αντάρτικο κίνημα της Λατινικής Αμερικής, τις Ενοπλες Επαναστατικές Δυνάμεις της Κολομβίας (FARC). Ο Τσάβες είπε τότε το αφίμητο: «Ο ανταρτοπόλεμος ανήκει στην ιστορία και είναι πλέον εκτός τόπου και χρόνου». Βλέπετε, οι FARC δεν ελέγχονταν ούτε από την Κούβα, ούτε από το «ΚΚ» που έχει από καιρό δηλώσει υποταγή στην αστική νομιμότητα. Ομως δεν έμεινε εκεί. Κατηγόρησε τους αντάρτες ότι έχουν γίνει «το πρόσωπο για την αυτοκρατορία (σ.σ. των ΗΠΑ) να απειλεί όλους μας!» Κι επειδή έχουν γίνει το πρόσωπο για την αντιπολίτευση του διαμετρήματος ενός Τσάβες δεν το αντέχει αυτό, έβαλε το χεράκι του να εκδιωχθούν οι αντάρτες από τα «σοσιαλιστικά» του εδάφη, για να «σωθεί» ο «σοσιαλισμός» από την «αυτοκρατορία» (που με την άνοδο του Ομπράμα στην Εξουσία, μάλλον... έπαιψε πλέον να είναι «αυτοκρατορία») ή για να πάψει να μολύνεται από τέτοιες... αναχρονιστικές αντιστάσεις.

Αυτό το αναγνώρισε ο πρόεδρος της Κολομβίας, Χουάν Μανούελ Σάντος, σε τηλεοπτική του εμφάνιση στην ισπανική τηλεόραση την περασμένη Τρίτη. Ο Σάντος δήλωσε ικανοποιημένος, «διότι τα στρατόπεδα που υπήρχαν πριν (σ.σ. στη Βενεζουέλα) δεν υπάρχουν πλέον» και συμπλήρωσε ότι η Βενεζουέλα έδωσε λεπτομέρειες την περασμένη Δευτέρα για δύο αντάρτες των FARC που κατηγορούνται ότι σκότωσαν δύο κολομβιανούς πεζονούτες που είχαν περάσει τα σύνορα! Αυτή η κίνηση αποτελεσε κατά τον Σάντος μια «απρόσδοκητη χειρονομία» για τις σχέσεις μεταξύ των δύο κρατών (η ειδηση μεταδόθηκε από το φιλο-τσαβικό πρακτορείο Venezuelaanalysis της περασμένης Τρίτης – βλ. <http://venuelanalysis.com/news/6129>).

Και τι σχέσεις! Δεκαέξι συμφωνίες υπέγραψαν οι... «νεόνυμφοι» Τσάβες και Σάντος που συζήτησαν για πάνω από 8 ώρες (μιλάμε για... σκληρό πορνό). Οι 16 συμφωνίες (πάντα σύμφωνα με το ίδιο πρακτορείο) αφορούν τους τομείς ενέργειας, επιστήμης, υγείας, τουρισμού, κοινωνικής ανάπτυξης των παραμεθόριων περιοχών και καταπολέμησης των ναρκωτικών. Το τελευταίο, όσο «ευήκοο» κι αν ακούγεται, αποτελεί το πρόσωπο του πολέμου κατά των ανταρτών (σαν ναρκέμπορους τους κατηγορούν οι Αμερικάνοι, όπως σαν τρομοκράτες κατηγορούν τους Παλαιστίνιους). Σε αντάλλαγμα για το «γάμο», η Βενεζουέλα αποπλήρωσε το 90% των χρεών της στους κολομβιανούς επιχειρηματίες, όπως δήλωσε ο ίδιος ο Σάντος.

Ξέρετε ποιο ήταν το κερασάκι στην τούρτα; Οι οι δύο πρόεδροι συναντήθηκαν με τον «πρόεδρο» της Ονδούρας Πορφίριο Λόμπτο, που «εκλέχτηκε» το Νοέμβρη του 2009 μετά από εκλογές βίας και νοθείας, που ακολούθησαν το στρατιωτικό πραξικόπεμπα του Ιούλη της ίδιας χρονιάς! Η συνάντηση έγινε μετά από πρωτοβουλία του ίδιου του Σάντος που μοχθεί να εντάξει την Ονδούρα στις περιφερειακές οργανώσεις και να νομιμοποιήσει το καθεστώς της. Ο «σοσιαλιστής» Τσάβες «ξέχασε» ότι ο Λόμπτο είχε αρνηθεί να αναγνωρίσει την μπολιβαριανή συμμαχία των λαών της Αμερικής (ALBA) και η Βενεζουέλα σε αντίποινα είχε αρνηθεί την επιστροφή της Ονδούρας στον Οργανισμό Αμερικανικων Κρατών (OAS). Οπως μας ενημερώνει το Venezuelaanalysis (11/4), κανείς από τους τρεις πρόεδρους δεν έδωσε λεπτομέρειες για το τι συζήτησε (μάλλον θα είναι πολύ... σόκινγκ), ωστόσο ο Τσάβες δήλωσε με καθ' όλα... χριστιανικό ύφος, ότι θέλει να είναι «χρήσιμος σε διαδικασίες όπως εναρμόνιση, ενότητα, φιλία και ολοκλήρωση των κοινωνιών, χωρών και πολιτικών ομάδων». Μετάφραση; Περασμένα, ξεχασμένα. Ο σοσιαλισμός είναι τόσο «μεγαλύψυχος» που χωράει ακόμα και «προέδρους» γεννήματα πραξικοπημάτων. Άλλοι καιροί, άλλα ήθη!

■ Παλαιστίνη, Γάζα

Ασταθής εκεχειρία μετά την κλιμάκωση της έντασης

«Σε κάθε περίπτωση, δεν είναι προς το συμφέρον μας να εξαπολύσουμε μια εκτεταμένη επιχείρηση μέχρι την ημέρα της ανεξαρτησίας (σ.σ. μέρα που ο Μπεν Γκουριόν ανακήρυξε τη δημοιουργία του κράτους του Ισραήλ, στις 14/5/1948, αλλά γιορτάζεται την πρέμπτη μέρα του μήνα Iyar σύμφωνα με το ισραηλινό ημερολόγιο, που φέτος πέφτει στις 9 Μάη), γι' αυτό και μετά όλες οι αντιστασιακές οργανώσεις συμφώνησαν να τηρήσουν εκεχειρία. Η επίθεση ήταν βέβαια απάντηση σε προηγουμένες ισραηλινές επιθέσεις. Για παράδειγμα (όπως επισημαίνει ο παλαιστίνιος δημοσιογράφος Χάλεντ Αμαρίγιε), την Παρασκευή 1η Απρίλη, οι Σιωνιστές δολοφόνησαν έναν 24χρονο οπαδό αντιστασιακής παλαιστινικής οργάνωσης, ενώ την επόμενη σκότωσαν άλλα τρία μέλη της ίδιας οργάνωσης. Στις 5 Απρίλη, οι ισραηλινές δυνάμεις σκότωσαν έναν Παλαιστίνιο στη Βόρεια Γάζα και τα χαράματα της επομένης ισραηλινά μαχητικά εξαπέλυσαν τρεις επιθέσεις στη Λωρίδα της Γάζας, τραυματίζοντας τέσσερις ανθρώπους (μεταξύ των οποίων δύο γυναίκες κι ένα παιδί). Από τις 7 μέχρι τις 9 Απρίλη, οι Σιωνιστές σκότωσαν γύρω στους 20 Παλαιστίνιους σε αντίποινα για τη ρουκέτα που έπεσε στο ισραηλινό σχολικό, ενώ δεκάδες ήταν αυτοί που τραυματίστηκαν από τα ισραηλινά μαχητικά.

Οι Σιωνιστές εμφανίζονται στις «ανελέτες» παλαιστινιακές επιθέσεις, που «κορυφώθηκαν» με την εκτόξευση ρουκέτας κατά ισραηλινού σχολικού λεωφορείου (που κινούνταν σε στρατιωτική ζώνη), η οποία είχε ως απο-

τελεσμα τον τραυματισμό δύο ισραηλινών εφήβων (ο ένας εκ των οποίων σοβαρά). Ωστόσο, η επίθεση έγινε την προηγούμενη Πέμπτη (7 Απρίλη) και αφέως μετά όλες οι αντιστασιακές οργανώσεις συμφώνησαν να τηρήσουν εκεχειρία. Η επίθεση ήταν βέβαια απάντηση σε προηγουμένες ισραηλινές επιθέσεις. Για παράδειγμα (όπως επισημαίνει ο παλαιστίνιος δημοσιογράφος Χάλεντ Αμαρίγιε), την Παρασκευή 1η Απρίλη, οι Σιωνιστές δολοφόνησαν έναν 24χρονο οπαδό αντιστασιακής παλαιστινικής οργάνωσης, ενώ την επόμενη σκότωσαν άλλα τρία μέλη της ίδιας οργάνωσης. Στις 5 Απρίλη, οι ισραηλινές δυνάμεις σκότωσαν έναν Παλαιστίνιο στη Βόρεια Γάζα και τα χαράματα της επομένης ισραηλινά μαχητικά εξαπέλυσαν τρεις επιθέσεις στη Λωρίδα της Γάζας, τραυματίζοντας τέσσερις ανθρώπους (μεταξύ των οποίων δύο γυναίκες κι ένα παιδί). Από τις 7 μέχρι τις 9 Απρίλη, οι Σιωνιστές σκότωσαν γύρω στους 20 Παλαιστίνιους σε αντίποινα για τη ρουκέτα που έπεσε στο ισραηλινό σχολικό, ενώ δεκάδες ήταν αυτοί που τραυματίστηκαν από τα ισραηλινά μαχητικά.

Η αλήθεια είναι ότι οι Σιωνιστές τρόμα-

ξαν, γιατί αυτή τη φορά οι παλαιστινιακές ρουκέτες βρήκαν τον στόχο τους, θυμίζοντάς τους παλιότερες μέρες που δεν θέλουν να θυμούνται, γι' αυτό και δήλωσαν ότι θα επισπεύσουν το αντιπυραυλικό πρόγραμμα (που επιδοτήθηκε με πάνω από 200 εκατομμύρια αμερικανικά δολάρια από το Κογκρέσο), ώστε να ολοκληρωθεί μέσα σε ένα εξάμηνο αντί για δεκαοχτώμηνο που προβλεπόταν αρχικά. Ομως, όσο υπάρχει ο ολέθριος αποκλεισμός της Λωρίδας της Γάζας και η προκλητική κατοχή της Δυτικής Οχθής, οι Σιωνιστές δεν θα μπορούν να κοιμούνται ήσυχοι. Οσοι «ανατριχιάζουν» από τα «παλαιστινιακά εγκλήματα» θα πρέπει να αναλογιστούν τι άλλο μένει να κάνουν οι Παλαιστίνιοι, όταν η χώρα τους έχει μετατραπεί σε μια απέραντη φυλακή...

ΥΓ: Η εκεχειρία έχει και τα «ανέκδοτά» της. Ο Αραβικός Σύνδεσμος θα ζητήσει από το Συμβούλιο Ασφαλείας «ζώνη απαγόρευσης πτήσεων» πάνω από τη Γάζα. Η Γάζα όμως δεν έχει ούτε πετρέλαιο ούτε ηγεσία φερέφων των Αμερικάνων. Έχει «τρομοκράτες» που απειλούν την ισραηλινή ασφάλεια...

■ Μπαχρέιν

Νησί του τρόμου

πράττει.

Τουλάχιστον 27 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους. Οσοι πολιτικοί κρατούμενοι αποφυλακίστηκαν τις πρώτες μέρες της εξέγερσης έχουν συλληφθεί ξανά ή κρύβονται. Οι άνθρωποι φρούνται να μιλήσουν σε ξένους δημοσιογράφους. Πολλοί που μιλήσαν ανοιχτά πριν από λίγες βρομάδες έχουν συλληφθεί ή αγνοούνται. Οι τηλεοπτικές εικόνες των διαδηλώσεων χρησιμοποιούνται από την αστυνομία για τα τουτοποιηθένταν και να συλληφθούν διαδηλωτές. Το Al - Wefaq, το μεγαλύτερο κόμμα της αντιπολίτευσης, έχει δώσει 453 ονόματα συλληφθέντων και αγνοούμενων σε οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ανάμεσα στους οποίους είναι και 9 γιατροί που περιέθαλψαν τραυματισμένους διαδηλωτές. Ομως, όπως επισημαίνει ο Σιάτις, ο πραγματικός αριθμός των συλληφθέντων είναι περισσότεροι από τους 800 εργαζόμενοι στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, μεταξύ των οποίων 190 στην κρατική εταιρία πετρελαίου και 111 στο υπουργείο Παιδείας, επειδή έμειναν στα σπί

Από τη λαϊκή εξέγερση στην ιμπεριαλιστική επέμβαση (2)

Στο προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στο ποιόν των φερόμενων ως ηγέτων της εξέγερσης που ξέσπασε στη Λιβύη. Οι περισσότεροι από αυτούς ήταν είτε στελέχη του παλιού καθεστώτος είτε αμερικανοθρεμμένοι καθηγητάδες που ουδεμία σχέση είχαν και έχουν με τους εξεγερμένους. Παρουσιάζονται όμως σαν οι αυτόλητοι ηγέτες τους. Κι επειδή τον τελευταίο μήνα είδαν το φως της δημοσιότητας διάφορες πληροφορίες για συμμετοχή οπαδών της Αλ Κάιντα στους κόλπους των εξεγερμένων, οι «καθαστρέπει» ηγέτες του «Προσωρινού Μεταβατικού Εθνικού Συμβουλίου» έσπευσαν να υποβάλουν δήλωση νομιμοφροσύνης.

Δήλωση νομιμοφροσύνης

Η δήλωση (<http://ntclibya.org/english/counter-terrorism/>) έλεγε τα εξής:

«Το Προσωρινό Εθνικό Συμβούλιο επιβεβαιώνει την ισλαμική ταυτότητα του Λιβυκού Λαού, τη δέσμευσή του στις μετριοπαθείς ισλαμικές αξίες, την πλήρη απόρριψη των εξτρεμιστικών ιδεών και τη δέσμευσή του στην καταπολέμησή τους κάτω από οποιεσδήποτε περιστάσεις και αρνείται τους ισχυρισμούς που στοχεύουν να εμπλέξουν την Αλ Κάιντα με τους επαναστάτες στη Λιβύη. Τονίζει ότι ο κίνδυνος της τρομοκρατίας απειλεί όλα τα έθνη και δεν θα πρέπει να συνδέεται με οποιαδήποτε θρησκεία, κουλτούρα και εθνικότητα και επιβεβαιώνει τη σκληρή καταδίκη της και τη δέσμευσή του στη μάχη κατά της τρομοκρατίας σε όλες τις μορφές και εκδηλώσεις της, που διαπράττονται από οποιονδήποτε, οποτεδήποτε και για οποιονδήποτε λόγο, εφόσον αποτελεί μία από τις περισσότερο σοβαρές απειλές για τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια. Τονίζει επίσης τη δέσμευ-

Ο μπαμπούλας της Αλ Κάιντα

Η παραπάνω δήλωση θα μπορούσε να θεωρηθεί και ως μια απάντηση

στην εφαρμογή των σχετικών αποφάσεων του Συμβουλίου για την αντιμετώπιση της τρομοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των κυρώσεων στην Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, με την πλήρη δέσμευση σε όλα τα μέτρα και κυρώσεις σχετικά με κάθε άτομο ή ομάδα που σχετίζεται με την Αλ Κάιντα και τους Ταλιμπάν, όπως καθορίστηκε από την Επιτροπή Κυρώσεων. Βεγγάζη 30 Μάρτη 2011».

επιτροπή στρατιωτικών υποθέσεων της αμερικανικής Γερουσίας στα τέλη Μάρτη, έχει προειδοποιήσει ότι υπάρχουν (έστω και σε μικρό αριθμό) μαχητές της Αλ Κάιντα και της Χεζμπολά (!) στους κόλπους της αντιπολίτευσης χωρίς όμως αυτό να την χαρακτηρίζει «τρομοκρατική», αφού στην ηγεσία της βρίσκονται «υπεύθυνοι άνθρωποι». Οι δηλώσεις Σταυρίδη αντιμετωπίστηκαν με ιδιαίτερη ανησυχία από τη βρετανική κυβέρνηση. Γι' αυτούς τους λόγους οι Αμερικανοί και οι Βρετανοί δίστασαν, όχι μόνο να στηρίξουν με όπλα την αντιπολίτευση, αλλά και να την αναγνωρίσουν ως το μόνο νόμιμο εκπρόσωπο του λιβυκού λαού, όπως έκανε η Γαλλία. Αυτό όμως δε σημαίνει ότι κάθισαν με σταυρωμένα τα χέρια.

Πανηγύρι πρακτόρων

Αν και ο Ομπάμα έχει δηλώσει ότι απλά εξετάζει το ενδεχόμενο να δώσει όπλα στους αντικαθεστωτικούς, το πρακτορείο Rōniteres αποκάλυψε ότι ο αμερικανός πρόεδρος είχε δώσει δύο με τρεις βδομάδες πριν από την ημέρα του δημοσιεύματος (30/3) ειδική εξουσιοδότηση στη CIA να δράσει μυστικά στη Λιβύη και να στηρίξει τους αντικαθεστωτικούς. Σύμφωνα δε με τους Τάιμς της Νέας Υόρκης της ίδιας μέρας (30/3), μικρές ομάδες πρακτόρων της CIA καθώς και δεκάδες μέλη των βρετανικών ειδικών δυνάμεων και πρακτόρων της βρετανικής υπηρεσίας πληροφοριών M16 βρίσκονται στο λιβυκό έδαφος. Οι αμερικανοί πρακτόρες προσπαθούν να διερευνήσουν το χαρακτήρα της ηγεσίας της αντιπολίτευσης και τα πιστεύω των διάφορων ομάδων που μάχονται τον Καντάφι. Φυσικά, τόσο ο εκπρόσωπος της αμερικανικής κυβέρνησης όσο και η CIA αρνήθηκαν να σχολιάσουν τα δημοσιεύματα αυτά...

Αγεφύρωτο αδιέξοδο

Σχεδόν ένα μήνα μετά την έναρξη των αεροπορικών επιθέσεων στη Λιβύη, η κατάσταση παραμένει στάσιμη. Ο Καντάφι διατηρεί τις δυνάμεις του και έχει κατορθώσει να απωθήσει τους αντικαθεστωτικούς μακριά από την πρωτεύουσα αλλά και τη γενέτειρά του (Σύρτη), μετατοπίζοντας το μέτωπο του πολέμου στην τελευταία μεγαλύτερη πόλη (Άζυγαμπήια) πριν το προπτύριο των αντικαθεστωτικών (Βεγγάζη).

Η τρίτη μεγαλύτερη πόλη της χώρας και η μοναδική που κατέχουν οι αντικαθεστωτικοί στα δυτικά, η Μίζουράτα, εξακολουθεί να πολιορκείται από τις δυνάμεις του Καντάφι, αντιμετωπίζοντας σοβαρές ελείψεις σε τρόφιμα, νερό και φάρμακα, ενώ στα νοσοκομεία της πόλης έχει δημιουργηθεί το αδιοχώρητο.

Κι ενώ η γκρίνια στους κόλπους των αντικαθεστωτικών για την αναποτελεσματικότητα των ΝΑΤΟϊκών επι-

δρομών αυξάνεται (ιδιαίτερα μετά τις φρίλες επιθέσεις κατά τεθωρακισμένων των αντικαθεστωτικών), ο Γενικός Γραμματέας του ΝΑΤΟ, Αντερς Ράσμουσεν, δηλώσει την προηγούμενη Παρασκευή στο Αλ Τζαζίρα, ότι δεν μπορεί να υπάρξει καθαρά στρατιωτική λύση, αλλά η λύση θα πρέπει να είναι πολιτική. Ομως, μέχρι στιγμής, κάθε προσπάθεια για εκεχειρία έχει πέσει στο κενό. Η τελευταία πρόταση της Αφρικανικής Ενωσης απορίφθηκε από τους αντικαθεστωτικούς, αφού δεν προέβλεπε την απομάκρυνση του Καντάφι και της κλίκας του από την εξουσία. Το σχέδιό της Αφρικανικής Ενωσης (που είχε γίνει δεκτό από τον Καντάφι) προέβλεπε εκεχειρία, προστασία των πολιτών και του απρόσκοπτου εφοδιασμού της ανθρωπιστικής βοήθειας για τους Λίβυους και τους ξένους εργάτες στη χώρα, καθώς και την έναρξη διαλόγου μεταξύ των δύο πλευρών και πολιτικές μεταρρυθμίσεις που θα «ικανοποιούνται» τις προσδοκίες του λιβυκού λαού».

Τριγμοί μεταξύ των «απελευθερωτών»

λίφα δεν περιορίζεται στους διαδηλωτές και στους ακτιβιστές της αντιπολίτευσης. Στο στόχαστρο του στρατού και της αστυνομίας βρίσκονται επίσης τα νοσοκομεία και το προσωπικό τους.

Η αμερικανική οργάνωση «Γιατροί για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα» σε πρόσφατη ανακοίνωσή τους εκφράζουν την ανησυχία τους για τις προσφορές εξαφανίσεις γιατρών στο νοσοκομείο Σαλμανίγια της πρωτεύουσας Μανάμα. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι η Nahad al-Shirawi, γιατρός στη μονάδα εντατικής θεραπείας στο νοσοκομείο Σαλμανίγια, η οποία κλήθηκε για ανάκριση στις 4 Απριλίου, επειδή, όπως υποστηρίζει ο πατέρας της, υποστηρίζει ανθρώπινα δικαιώματα. Την ίδια μέρα έκανε ανάκριση στο νοσοκομείο Σαλμανίγια της πρωτεύουσας Μανάμα. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι η Nahad al-Shirawi, γιατρός στη μονάδα εντατικής θεραπείας στο νοσοκομείο Σαλμανίγια, η οποία κλήθηκε για ανάκριση στις 4 Απριλίου, επειδή, όπως υποστηρίζει ο πατέρας της, υποστηρίζει ανθρώπινα δικαιώματα.

Σύμφωνα με την οργάνωση «Human Rights Watch» (HRW), το νοσοκομείο Σαλμανίγια είναι σχεδόν άδειο. Οι άξιωματοι του στρατού είναι περισσότεροι από τους ασθενείς. Οι άνθρωποι δεν θέλουν να πηγαίνουν εκεί, γιατί φοβούνται. Με βάση τις μαρτυρίες και τα στοιχεία που συγκέντρωσε η HRW, οι ασθενείς με τραύματα που σχετίζονται με διαδηλώσεις απειλούνται, χτυπούνται και συλλαμβάνονται. Διαχωρίζονται από τους υπόλοιπους ασθενείς και μεταφέρονται στον δορφού του νοσοκομείου, όπου απομονώνονται και απαγορεύεται η πρόσβαση σε όλους, ακόμη και στην οικογένειά τους. Τοπροσωπικό του δουρόφου, οι γιατροί, οι νοσοκόμοι και οι τραπεζοκόμοι, έχει αντικατασταθεί από στρατιωτικό προσωπικό. Ακόμη και από ιδιωτικά και περιφερειακά δημόσια νοσοκομεία ασθενείς με τραύματα συνέχεια στη σελίδα 11

να απέδωσε τίποτα περισσότερο. Και δεν θα μπορούσε να αποδώσει. Δεδομένου ότι στους κόλπους της «συμμαχίας» δεν υπάρχει συμφωνία, όχι μόνο για τον εξοπλισμό των αντικαθεστωτικών (που υποστηρίζουν Γαλλία και Βέλγιο), αλλά ούτε και για τον τρόπο χρηματοδότησης τους, καθώς ο γερμανός υπουργός Εξωτερικών είχε επιφυλάξει απέναντι στην ιταλική πρόταση για χρηματοδότηση των αντικαθεστωτικών από τους «παγωμένους» λογαριασμούς του Καντάφι, δηλώνοντας ότι αυτό μπορεί να μην είναι νόμιμο. Οι Αμερικανοί φαίνεται να επιχειρούν να βγάλουν την ουρά τους απέξω, τηρώντας περισσότερο υποστηρικτικό ρόλο «εναέριας επιτήρησης και ανεφοδιασμού», όπως δηλώσει ο εκπρόσωπος του Πενταγώνου την περασμένη Τετάρτη. Η στάση των Αμερικανών έχει δυσανασχετήσει τους Γάλλους και τους Βρετανούς, που οπήκωνταν το μεγαλύτερο βάρος των επιθέσεων. Ο γάλλος υπουργός Εξωτερικών, Alain Juppé, δηλώσει ότι το ΝΑΤΟ δεν κάνει όσα θα έπρεπε και ζήτησε από τα κράτη μέλη να συμμετάσχουν πιο ενεργά. Άλλα πώς να το κάνουν σε έναν πόλεμο που τελικά κρίνεται στο έδαφος; Κι εκεί οι αντικαθεστωτικοί αποδεικύουνται πολύ λίγοι απέναντι στις πολύ πιο καλά οργανωμένες και ανθεκτικές δυνάμεις του Καντάφι...

Ο μπαμπούλας

Βρέθηκε ο νέος ιδεολογικός μπαμπούλας. Η «αναδιάρθρωση» του χρέους. Για να την αποφύγουμε, λέει, θα πρέπει να αποδεχτούμε ένα πολύ πιο σκληρό πρόγραμμα λιτότητας, που θα κρατήσει περισσότερα χρόνια.

Κι αν τελικά δεν αποφύγουμε την «αναδιάρθρωση»; Τότε θα χρειαστεί να εφαρμόσουμε ένα πολύ πιο σκληρό πρόγραμμα λιτότητας, που θα κρατήσει πολλά χρόνια.

Μονά-ζυγά χαμένοι, δηλαδή. Μονά σκληρό πρόγραμμα λιτότητας, ζυγά το ίδιο. Διέξιδος δεν υπάρχει.

Βέβαια, για να μην τους αδικούμε, μας λένε ότι χωρίς «αναδιάρθρωση» τα πράγματα θα είναι καλύτερα, διότι θα έχουμε μεν ένα σκληρό πρόγραμμα λιτότητας, όμως θα έρθει πιο γρήγορα η ανάκαμψη. Μία ανάκαμψη με πάνω από ένα εκατομμύριο ανέργους, με μεσαιωνικές εργασιακές σχέσεις, με μισθούς, μεροκάματα και συντάξεις πείνας, χωρίς στοιχειώδεις κοινωνικές και προνοιακές παροχές, με τη φορομποξία στα ύψη, με συνθήκες Κίνας.

Η αλήθεια είναι πως τη «αναδιάρθρωση» του χρέους θα γίνει, ίσως και πιο πριν απ' όσο το φανταζόμαστε. Θα συνοδεύεται, δε, από ένα σκληρό αποικιοκρατικό πρόγραμμα, από ένα Μνημόνιο διαρκείας, μπροστά στο οποίο το σημερινό θα μοιάζει με χάδι. Αυτό απαιτεί πιο διαχείριση της κρίσης. Το ερώτημα «πότε;» έχει να κάνει μόνο με την κατάληξη του διμπεριαλιστικού ανταγωνισμού (ποιος θα έχει το πάνω χέρι; ποιου οι τράπεζες θα βρεθούν ευνοημένες).

Σ' αυτές τις συνθήκες, ο εγκλωβισμός στο δίλημμα «ναι ή όχι στην αναδιάρθρωση;» ισοδυναμεί με θετική απάντηση στο ερώτημα «μονά-ζυγά χαμένοι;». Θα είναι σαν να επιλέγουμε τον τρόπο με τον οποίο θα μετατραπούμε σε σκλάβους. Σαν να επιλέγουμε αφέντη.

Το θέμα είναι να απεγκλωβιστούμε από αυτό και όλα τα παρόμοια ψευτοδιλήμματα. Να συνειδητοποιήσουμε ότι δεν είμαστε όλοι μαζί σ' αυτή τη χώρα. Οτι δεν υπάρχουν λύσεις για όλους. Οτι συμφέρει τ' αφεντικά του κεφάλαιου είναι εχθρικό για τους ανθρώπους της δουλειάς και το αντίθετο.

Το θέμα είναι να βάλλουμε στο κέντρο των δικών μας ενδιαφερόντων το δικό μας ταξικό συμφέρον. Να διεκδικήσουμε μαχητικά αυτό το συμφέρον και όχι να αναζητούμε λύσεις στα βαλτόνερα διάφορων διαχειριστικών θεωριών. Να αδιαφορούμε για την όξυνση της κρίσης και να ενδιαφερόμαστε για τα δικά μας συμφέροντα, σε συνεχή σύγκρουση με τις δυνάμεις του κεφάλαιου, που θα τείνουν να δημιουργήσουν επαναστατική κρίση.

Να οργανωνόμαστε όχι μόνο για το άμεσο, το καθημερινό, αλλά για τη διεκδικήσουμε τον κόσμο που μας ανήκει. Να οργανωνόμαστε, προπαντός, πολιτικά, για να μπορέσουμε να εκφραστούμε στο ανώτερο επίπεδο, το επίπεδο της πολιτικής πάλης. Άλλιώς, θα είμαστε οι χαμένοι και αυτού του γύρου της καπιταλιστικής κρίσης.

■ Αποστομωτική απάντηση

Στο άρθρο 90 παράγραφος 5 του νόμου 3386/2005 στηρίζει ο Παπούτσης την απόφασή του για τη χορήγηση δικαιώματος ταξιδιού στους 300 πρώτους απεργούς πείνας. Ανεξάρτητα από τα υπόλοιπα που σχετίζονται μ' αυτή την υπόθεση (γράφτηκαν αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»), η αιτιολογική βάση της απόφασης Παπούτση έχει μια ξεχωριστή σημασία.

Οι απεργοί πείνας έχουν τεδεί σε καδεστώς «ανοχής» (εξάμηνη «αναβολή της απομάκρυνσης») βάσει του νόμου Παπούτση (3907/2011), όμως ο Παπούτσης τους δίνει την κουτσουρεμένη άδεια ταξιδιού βάσει του βασικού μεταναστευτικού νόμου. Χρησιμοποιεί δε μια γενική εξουσιοδοτική διάταξη αυτού του νόμου, που δίνει το δικαίωμα στους υπουργούς να ρυθμίζουν κάθε δέμα που η ρύθμισή του δεν ορίζεται ρητά στο νόμο.

Είναι αυτή ακριβώς η διάταξη που χρησιμοποίησε το 2008 ο Παυλόπουλος για να δώσει άδειες παραμονής στους 15 απεργούς πείνας των Χανίων και που χρησιμοποίησε πάλι ο Παπούτσης, τον περασμένο Δεκέμβρη, για να ρυθμίσει το δέμα της άδειας ταξιδιού σε διάφορες κατηγορίες μεταναστών, μεταξύ των οπίων και όσοι έχουν αναβολή της απέλασης ή προσωρινή διαταγή αναβολής της απέλασης από διοικητικό δικαστήριο.

Είναι αυτή ακριβώς η διάταξη, βάσει της οποίας δα μπορούσαν να δοδούν άδειες παραμονής στους 300 απεργούς πείνας, αν ο αγώνας τους συνεχίζοταν για μερικές μέρες ακόμη και αν δεν υπήρχε η εσωτερική υπονόμευση και τα συνεχή πισώλατα χτυπήματα, που έσπασαν το μέτωπό τους και τους οδήγησαν στην αποδοχή μιας συμβιβαστικής λύσης, που απέρχεται από το αίτημά τους για άδειες παραμονής. Η συνέχις ενεργοποίηση αυτής της νομικής διάταξης για να λύνονται διάφορα δέματα δείχνει πως αυτή τη λύση δα επέλεγε η κυβέρνηση, αν η πίεση της απεργίας πείνας συνεχίζοταν. Κι αυτό αποτελεί την πιο αποστομωτική απάντηση σε εκείνους που έλεγαν ότι δεν υπήρχε νομική δυνατότητα, προκειμένου να κάμψουν το ηδικό των απεργών πείνας.

■ Αποκαλυπτήρια

Το απόλυτο ξεβράκωμα για την τέως

πουργό, βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Κ. Μπατζέλη, από επιστολογράφο του «Ποντικού», ο οποίος είδε τη Μπατζέλη να πρωτοστατεί σε φωνές και ειρωνίες, όταν διαδηλωτές παρενέβησαν σε φιέστα στο ευρωκοινοβούλιο και διάβασαν κείμενο, το οποίο αναφέροταν κυρίως στην αντίσταση του λαού της Κερατέας. Κάθησε, λοιπόν, και έψαχε το δέμα και ανακάλυψε ότι η Μπατζέλη, όχι σε κάποια μακρινή εποχή, αλλά το Νοέμβρη του 2008, είχε καταδέσει (με την ίδια της ευρωβουλευτή) ερώτηση στην Κομισιόν για την κοινοτική συγχρηματοδότηση του XYTA Κερατέας, στην οποία επικαλούνταν τα επιχειρήματα που επικαλούνται οι αντιστοκόμενοι της Κερατέας («αρχαιολογική περιοχή, ιστορικός τόπος και τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους»).

Η διαφορά είναι πως οι κάτοικοι της Κερατέας εξακολουθούν και σήμερα να υποστηρίζουν τα ίδια, ενώ το ΠΑΣΟΚ έγινε κυβέρνηση και οι Μπατζέληδες γλείφουν εκεί που έφτυναν.

■ Καυγάς για τη θεία

Εμείς, τώρα, ποιον να πιστέψουμε; Τον γερμανικό βέτο. Επομένως, μάλλον δεν τρέφει και μεγάλες προσδοκίες η κυβέρνηση για είσοδο κινεζικών κεφαλαίων για εξαγορά μεριδίων σε ελληνικές ΔΕΚΟ.

■ Χωρίς ντροπή

Χωρίς καμά αναστολή, ξεδιάντροπα, η Κατσέλη και η Νταλάρα παρέστησαν στην τελετή απονομής των βραβείων Best Workplaces 2011, που οργάνωσε το Great Place to Work (Σπουδαίο μέρος για να εργάζεσαι!). Είναι μια από τις φιέστες που οργανώνουν οι καπιταλιστές για να βραβεύουν ο ένας τον άλλο. Το κλίμα μπορείτε να το διαπιστώσετε και από τη φωτογραφία στην κορυφή της σελίδας: τα μέλη της κυβέρνησης αισθάνονται ανετότατα ανάμεσα σε γιάπηδες και μανατζέρεους. Και τι δεν είπε το στόμα των δύο κυριών στη διάρκεια της φιέστας. Η Κατσέλη εξήρε της προσπάθειες «για ένα περισσότερο δημιουργικό και κατά συνέπεια αποδοτικό εργασιακό περιβάλλον» και συγχάρηκε της βραβεύμενες εταιρίες, επειδή «έχουν επενδύσει στην ανάπτυξη δεσμών εμπιστοσύνης μέσα στην επιχείρηση, όπως και στην καλλιέργεια κουλτούρας, προόδου και συνεργασίας», ενώ η Νταλάρα αιμπλήρωσε πως χαίρεται ιδιαίτερα «που βρισκόμαστε απόψε εδώ για να επιβραβεύσουμε τις εταιρίες εκείνες που δημιουργούν το καλύτερο περιβάλλον για τους εργαζομένους τους».

Γιατί, όμως, αυτή η αισβεσσαλέα διαφορά στις δηλώσεις δυο παραγόντων της ευρωζώνης; Γιατί βρίσκεται σε εξέλιξη (και δια κρατήσει καιρό ακόμα) ένας άγριος καιγάς ανάμεσα στα ιμπριαλιστικά κέντρα της ευρωζώνης, για το πώς δια μοιραστεί το κόστος καταστροφής κεφαλαίου, που έτσι και αλλιώς δια γίνει. Το ελληνικό χρέος δια «αναδιαρθρωδεί», που σημαίνει ότι κεφάλαιο δια καταστραφεί. Με ποιους όρους, όμως, δια γίνει αυτή η «αναδιαρθρωση»; Αυτό είναι το ερώτημα που ταλανίζει την ευρωζώνη, γιατί οι όροι δια καδορίσουν τη μοιρασία ανάμεσα στα ιμπριαλιστικά κέντρα και τις αλλαγές στους μεταξύ τους συσχετισμούς. Η Γερμανία έχει συγκροτημένη τακτική, με επιδεικτικά χαρακτηριστικά, ενώ οι υπόλοιποι απλώς αμύνονται.

■ Ξενοδουλείας το ανάγνωσμα

Ανάγλυφη αποτυπώνεται η ξενοδουλεία των ελληνικών κυβερνήσεων στα τηλεγραφήματα που στέλνουν οι εκάστοτε αμερικανοί πρεσβευτές στην κυβέρνησή τους, ορισμένα από τα οποία βλέπουν το φως της δημοσιότητας. «Η ελληνική κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι είναι ένας πολύ συνεργάσιμος σύντροφος στη Σούδα, αλλά φυσικά δεν διαφημίζει, για εσωτερικούς πολιτικούς λόγους», ανέφερε ο Ντ. Σπέκχαρν σε τηλεγράφημά του τον Ιούνη του 2008. Το Φλεβάρη του 2006, ο Τσαρλς Ρις αναφέρει ότι η αμερικανική πρεσβεία στην Αθήνα δεωρεί πως η «εν λευκώ άδεια που παραχωρήθηκε στα αμερικανικά στρατιωτικά αεροπλάνα από το ελληνικό υπουργείο Αμυνας μετά την 11η Σεπτέμβρη 2001 για πτήσεις στον ελληνικό εναέριο χώρο» είναι πιο σημαντική από την ενίσχυση της ελληνικής συμμετοχής στο Αφγανιστάν. Υποτίθεται πως βρισκόμασταν σε μια περίοδο που ο Καραμανλής το «παίζε... αντιαμερικανός και αρνιόταν να ενισχύσει την ελληνική στρατιωτική παρουσία στο Αφγανιστάν. Οπως αποκαλύπτεται από το τηλεγράφημα του Ρις, η ελληνική κυβέρνηση έδινε παρασκηνιακά ότι ζητούσαν οι Αμερικάνοι, προκειμένου να μην την πιέσουν για αναβάθμιση της στρατιωτικής παρουσίας στο Αφγανιστάν, που δια της προκαλούσε πολιτική ζημιά.

■ Παραμύθια της Χαλιμάς

Λίγο πριν την απόρρητη συνάντησή του με τους Παπανδρέου και Παπακωνσταντίνου, μετά την οποία δεν ανακοινώθηκε απολύτως τίποτα, ο Σάρος μίλησε στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, σ' ένα ολιγομελές ακροατήριο μεγαλοστελεχών επιχειρήσεων. Εκεί, μεταξύ άλλων, είπε πως ο Ομπάμα... αγωνίστηκε και πίεσε τη Μέρκελ για να δεχτεί η Γερμανία την επιμήκυνση των ελληνικών δανείων από την τρόικα και την εξίσωση του επιτοκίου μ' αυτό της Ιρλανδίας. Αυτά συνήδως λέγονται σε λαϊκά ακροατήρια και όχι σε ολιγομελή ακροατήρια καπιταλιστών, που ξέρουν καλά πως δεν υπάρχει περίπτωση να ασχολήθηκε ο Ομπάμα με τέτοια δέματα. Τότε γιατί τα είπε στο Σάρος; Μία εξήγηση είναι πως επέλεξε να συμπεριφερεί προσβλητικά στους ακροατές του, λέγοντάς τους παραμύδια της Χαλιμάς. Η άλλη εξήγηση –που είναι και η σωστότερη– είναι πως ο Σάρος ενήργησε πολιτικά. Ξέροντας πως τα όσα πει δια βγουν προς τα έξω, προσπάθησε να φιλοτεχνήσει το προφίλ της φιλελληνικής αμερικανικής πολιτικής, την οποία έχει «κερδίσει» ο εκλεκτός τους Γιωργάκης.

■ Τζάμπα προφητείες

Σύμφωνα με τον Χρυσοχοΐδη, ο πληθωρισμός στα τέλη του 2011 δια υποχωρήσει στο 2,5%. Τη μεγαλοφύη αυτή πρόβλεψη έκανε στο πρωινάδικο του Μέγα, την περασμένη Τρίτη. Αυτή τη στιγμή, βέβαια, σε μέσα επίπεδα δωδεκαμήνου ο πληθωρισμός «τρέχει» με 5,1%, αλλά ο γίγαντας της οικονομικής σκέψης Χρυσοχοΐδης δεν καταλαβαίνει από τέτοια. Αυτός κάνει συμφωνίες κυρίων με τις πολυεδνικές που μειώνουν τις τιμές τους. Βέβαια, τον περασμένο Οκτώβρη τους φοβέριζε κι αυτοί τον πήραν στο ψιλό, αλλά ποιος τα δυμάται τώρα αυτά; Το ίδιο δεν δυμάται κανένας (εκτός ίσως από εμάς τους... διεστραμμένους που κρατάμε τεφτέρια) και την τωρινή πρόβλεψη για πληθωρισμό 2,5%. Βγήκε στο γυαλί ο υπουργός, δεν μπορούσε να μην πετάξει και την παπάρα του, μπας και τσιμπήσει κανένας.

Πριν από ενάμιση χρόνο όλοι στην Ελλάδα συζητούσαμε για την κρίση. Μόλις είχε συντελεστεί η δραπέτευση του Καραμανλή από την πολιτική εξουσία και η αλλαγή σκυτάλης, με τον Παπανδρέου του «λεφτά υπάρχουν» ν' αναλαμβάνει την κρατική διαχείριση του ελληνικού καπιταλισμού. Η συζήτηση τότε γινόταν για το δημοσιονομικό έλλειμμα, ενώ το κρατικό χρέος αντιμετωπίζοντας ως κάτι το απολύτως φυσιολογικό και απολύτως διαχειρίσιμο.

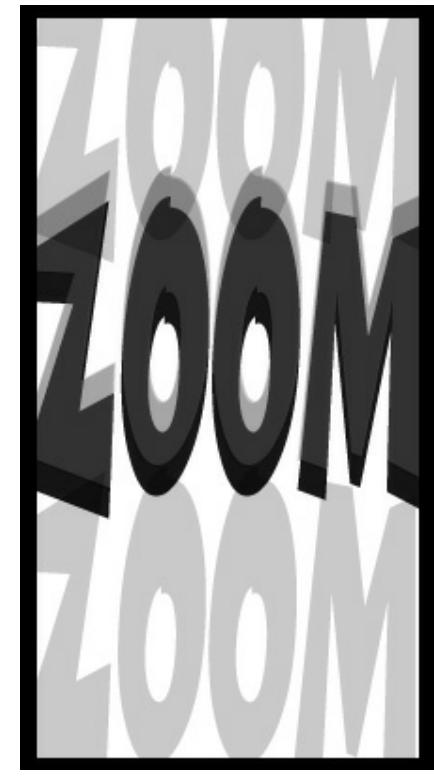
Η συζήτηση για την κρίση, βέβαια, ή οποία είχε ξεκινήσει αρκετά πριν την κυβερνητική εναλλαγή, ήταν υπονομευμένη και καναλιζαρισμένη από τις δυνάμεις του συστήματος. Μίντια, πανεπιστήμια, ακόμη και ο ΣΕΒ, καταφέρονταν ενάντια στον «καπιταλισμό-καζίνο» και προσπαθούσαν να πείσουν τους εργαζόμενους πως για όλα τα κακά φταίνε κάποια αρπακτική της νεούρκεζικης Wall Street και του λονδρέζικου City, κάποια golden boys, που με την αχρόταγη και ανεύθυνη συμπεριφορά τους οδήγησαν τον παγκόσμιο καπιταλισμό σε μια «πρωτοφανή» κρίση,

ζί τα φράγματα» του Πάργκαλου δεν είναι παρά η χυδαία, λαϊκιστική εκφρασία αυτών που με σοβαρό ύφος και εξεζητημένο λόγο επιαναλαμβάνουν καθημερινά πολιτικού, διανοούμενοι και οικονομολόγοι, δημοσιογράφοι και λοιπές... δημοκρατικές δυνάμεις. Κι όμως, ενώ ο Πάργκαλος εν πολλοίς απομονώθηκε, οι υπόλοιποι εξακολουθούν να φηγουράρουν σαν αυθεντίες, ο λόγος των οποίων αναπαράγεται καθημερινά σε ευρύτατη κλίμακα και... δεν σηκώνει αμφισβήτηση.

Ομως, το χρέος δεν είναι αίτιο, είναι αποτέλεσμα του τρόπου ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού. Και αυτό που εμφανίζεται ως κρίση χρέους δεν είναι παρά η κρίση του ελληνικού καπιταλισμού. Για να το πούμε διαφορετικά, το χρέος δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου. Γ' αυτό και, συζήτωντας μόνο για το χρέος (όποια κατεύθυνση αντιμετώπισης κι αν υποστηρίζει ο καθένας), οδηγούμε τον ελληνικό λαό στον εγκλωβισμό σ' ένα αποτέλεσμα και όχι στα αίτιά του, βοηθώντας έτσι το σύστημα να δισχειρίστει ιδεολογικά και πολιτικά την κρίση.

Από την κρισιολογία στη χρεολογία

πλισμούς μέχρι την κατασκευή των υποδομών του, που πληρώνεται σε αστρονομικές τιμές, ποράλληλα το δάνειζαν για να μπορεί να τους αποπληρώνει. Το δάνειζαν με τοκογλυφικούς όρους, εν γνώσει τους ότι οικονομικά δεν έχει τη δυνατότητα να τους αποπληρώσει στο ακέραιο. Ομως, για την αποπληρωμή των πλαίων δανειών χρηγούσαν νέα δάνεια, με τα επαχθέστερα επιτόκια της διεθνούς αγοράς. Κεφάλαιο που λίμναζε τοποθετούνταν σ' αυτά τα χρέα και απέφερε τεράστια κέρδη στους κατόχους του, μέσω των τοκοχρεούσιων που εισπράττουν κάθε χρόνο. Γ' αυτό και στους διεθνείς χρηματιστικούς κύκλους η «αναδιάρθρωση» του κρατικού χρέους δεν δαιμονοποιείται, αλλά θεωρείται μια διαδικασία απολύτως συμβατή με τη λειτουργία του καπιταλισμού. Ο καυγάς γίνεται για το χρόνο και τον τρόπο της «αναδιάρθρωσης» και έχει

η οποία πάντως –έτοι μέλιγαν– αποκλείεται να εξελιχτεί με τον τρόπο της «μεγάλης ύφεσης», «τεμπέληδες» και «καλοπερασάκηδες» Ελληνες, οι οποίοι «συνήθισαν να ζουν με δανεικά και δεν λένε ν' απαλλαγούν από τις συνήθειές τους», μπορεί μεν να πληγώνυμον το εθνικό γόγητρο της ελληνικής αστικής τάξης, την ίδια στιγμή όμως της προσφέρουν υπηρεσίες, βοηθώντας την να εγκλωβίσει τον ελληνικό λαό σ' αυτό το ιδεολόγημα.

Στην πραγματικότητα, το κρατικό χρέος δεν είναι παρά ένα εργαλείο αποκομιστής του μεγίστου κέρδους από το χρηματιστικό κεφαλαίο. Δεν υπάρχει εξαρτημένη χώρα (ανεξάρτητα από το αν το επίπεδο καπιταλιστικής ανάπτυξης της είναι χαμηλό ή μέσο, όπως η Ελλάδας) που να μην έχει υψηλό κρατικό χρέος. Ενα σημαντικό τμήμα του κεφαλαίου που συσσωρεύεται στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις επενδύεται σε κρατικά χρεόγραφα, γιατί δεν υπάρχει πεδίο επενδύσης του στην παραγωγή και την κατανομή των εμπορευμάτων, λόγω του στενέματος της παγκόσμιας καπιταλιστικής αγοράς. Οχι μόνο σε συνήθισες κρίσης, όπως συμβαίνει την τελευταία τριετία, αλλά και σε περιόδους σχετικής σταθεροποίησης του παγκόσμιου καπιταλισμού.

Αν υποθέτουμε σήμερα, ότι το ελληνικό κράτος μηδενίζει το χρέος του και ξεκινούσε από την αρχή, μετά από μερικά χρόνια θα συσσωρεύει και πάλι χρέος, γιατί τέτοια είναι η δομή του ελληνικού καπιταλισμού και η θέση του στον παγκόσμιο καπιταλιστικό διαχείριση, στο πλαίσιο της ΕΕ (το οποίο όχι μόνο δεν αμφισβητεί ο ΣΥΝ, αλλά και καταγγέλλει όποιον τολμήσει να το αμφισβητήσει) και ομαλή αποπληρωμή ενός χρέους, που θα παραμείνει υπερόγκο έστω και μετά από «κούρεμα»; Εχει κάνει, μήπως, καμιά μελέτη ο ΣΥΝ, για να μας αποδείξει πώς οικριβώς θα γίνει η «αναδιάρθρωση» και μέσα από ποια πολιτική

πονδεύεται από αντιλαϊκά μέτρα. Πώς μπορεί να υπάρξει,

Γιατί δεν νίκησαν οι 300; (5)

Ητρίτη, 8 Μάρτη, ήταν μια μέρα καθοριστική για την εξέλιξη της απεργίας τείνας. Πριν δούμε τα γεγονότα που συνέβησαν, ας δούμε το συσχετισμό δύναμης που είχε δημιουργηθεί ανάμεσα στα δυο στρατόπεδα.

Οταν αναφερθήκαμε στην περίοδο της Νομικής και τους συσχετισμούς που διαμορφώθηκαν τις πρώτες μέρες, σημειώσαμε ότι το κυβερνητικό στρατόπεδο εμφανίζοταν δυνατό, ενώ το στρατόπεδο των απεργών πείνας εμφανίζόταν αδύναμο. 43 μέρες μετά, τα πράγματα είχαν αλλάξει. Η απεργία πείνας είχε καταφέρει να συστειρώσει όχι μόνο τις εκ των προγμάτων μικρές δυνάμεις της Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης, που ήταν από την αρχή δίπλα της, αλλά μια ευρύτατη αλληλεγγύη. Ανθρωποι της τεχνης, των γραμμάτων, των πανεπιστημίων, στην Ελλάδα και το εξωτερικό, είχαν εκφράσει την αλληλεγγύη τους στους απεργούς πείνας. Είχε δημιουργηθεί ένα ευρύ ρεύμα συμπάθειας μέσα στην ελληνική κοινωνία, που είχε αλλάξει πολλά από τα στερεότυπα που επικρατούσαν μέχρι τότε. Τα αστικά ΜΜΕ είχαν αλλάξει τη στάση τους και εμφανίζονταν από ουδέτερα έως φιλικά προς τους απεργούς πείνας. Παράγοντες των κοινοβουλευτικών κομμάτων και του καθεστωτικού συνδικαλισμού αισθάνονταν την ανάγκη είτε να κάνουν δη-

λώσεις αλληλεγγύής είτε να περάσουν από την Υπατία. Οι εικόνες των απεργών πείνας που μεταφέρονταν στα νοσοκομεία δημιουργούσαν ένα κλίμα συμπάθειας. Ακόμα και κυβερνητικά στελέχη, όπως ο Βενιζέλος, έβαλαν κατά του Ραγκούση, προσωποποιώντας σ' αυτόν τη μη ύπαρξη λύσης και χτυπώντας το καμπτανάκι του κινδύνου για τις επόμενες μέρες.

Το μέτωπο της απεργίας πείνας εσωτερικά μεν ήταν αδυνατισμένο, όμως αυτό δεν φαινόταν προς τα έξω. Το βασικότερο αδυνατίσμα ήταν η μεταφορά πολλών απεργών πείνας στα νοσοκομεία, χωρίς αυτό να είναι απαραίτητο. Με ευθύνη του ΦΜΚ, αλλά και γιατρών που υποχώρησαν από την προηγούμενη στάση τους, μεταφέρθηκε πολύς κόσμος στα νοσοκομεία, για ν' αδυνατίσει η κυβερνητική πίεση για άνειασμα της Υπατίας ενόψει του χιονιά. Αυτό, βέβαια σταμάτησε μετά την άγραμπτη κατασταλτική κίνηση του Λοβέρδου, όμως ήδη είχε μεταφερθεί σε ένα μεγάλο αριθμό νοσοκομείων περίπου το 40% των απεργών πείνας. Η Πρωτοβουλία δεν είχε τις δυνάμεις να ελέγχει όλα τα νοσοκομεία. Εποι, μπήκε στη δουλειά της «συνοδείας» και κόσμος που μέχρι τότε δεν είχε καμιά επαφή με την απεργία πείνας, πέρα από τη δεδομένη συμπάθειά του. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μην ελέγχονται καλά και σε όλα τα νοσοκομεία οι παρεμβάσεις των κυβερνητικών εγκάθετων (π.χ. υπήρξαν νοσοκομεία στα οποία δόθηκε παρεντερική σίτιση σε απεργούς πείνας, γεγονός που δεν μπόρεσαν να διαπιστώσουν οι συνοδοί, αλλά διαπιστώθηκε από γιατρούς της αλληλεγγύης που επισκέφτηκαν τα νοσοκομεία).

Υπήρξε, όμως, και συνειδητή υπονόμευση από το ΦΜΚ, άνθρωποι του οποίου αποφάσιζαν και έστελναν στα νοσοκομεία ταλαντεύομενους απεργούς πείνας, χωρίς αυτό να έχει συζητηθεί στη συνέλευση των απεργών. Κι όχι μόνο τους έστελνε, αλλά τους

Ελεγε ότι μπορούν να πιουν και τοσί! Οταν αυτό έγινε γνωστό, από μελή της Πρωτοβουλίας, υπήρξε παρέμβαση από μοχλητικούς απεργούς πείναις, οι οποίοι κατέστησαν σαφές ότι δεν θα φεύγει κανένας για νοσοκομείο, αν πρώτα δεν δώσει το ΟΚ η επιτροπή των απεργών.

Υπήρχε έτσι ένα σχετικό αδυνάτισμα του εσωτερικού μετώπου, όμως αυτό δεν ήταν καθοριστικό, ούτε εγκυμονούσε κίνδυνο εκφυλισμού της απεργίας. Με μια συντονισμένη δουλειά από την επιτροπή των απεργών πείνας και την Πρωτοβουλία, θα μπορούσε να γίνει πολιτική δουλειά σε όλα τα νοσοκομεία, ώστε οι νοσηλευόμενοι σ' αυτά να έχουν μια ενιαία αγωνιστική στάση. Αυτό, όμως, δεν έγινε και δεν έγινε σκόπιμα. Η μόνη φορά που έγιναν οργανωμένες επισκέψεις στα νοσοκομεία από εκπροσώπους της επιτροπής των απεργών πείνας και του ΦΜΚ, ήταν το απόγευμα αυτής της μέρας, όχι για να τους τονώσουν το θητικό και να τους εξηγήσουν την κατάσταση, αλλά για να ζητήσουν την ψήφο τους για τη συμβίβαστική πρόταση που είχε διαμορφωθεί και για την οποία θα μιλήσουμε στη συνέχεια.

Ο Ραγκούσης έκανε μια τελευταία προσπάθεια να ανακτήσει την πρωτοβουλία, με κάποια δημοσιεύματα που έλεγαν για ανθρώπους που τρώνε και δεν έχουν κάνει απεργία πείνοις, όμως αυτά έμοιαζαν με μια απελπιδα προσπάθεια και δεν διαμόρφωσαν κανένα κλίμα. Ακόμα και οι απόπειρες καταστολής κατά αλληλέγγυων, που δήθεν δεν άσφηνον τους απεργούς πείνας να φάνε, ενώ αυτοί ήθελαν, δεν είχαν καμιά ιδιαίτερη αποτελεσματικότητα. Δεν έδωσαν τον τόνο, μόλοντι τα ΜΜΕ πρόσφεραν μια τελευταία υπηρεσία στην κυβέρνηση. Την ίδια στηγή, όμως, ακουγόταν και ο λόγος των απεργών πείνας και της αλληλεγγύης, καθώς τα ΜΜΕ δεν μπορούσαν πλέον να τον φιμώσουν.

Σ' αυτές τις συνθήκες, μ' αυτούς τους συσχετισμούς, ήταν ζήτημα ελάχιστων ημερών να νικήσει η απεργία πείνας και οι 300 μετανάστες να πάρουν άδεια παραμονής. Θα τσαλακωνόταν, βέβαια, η κυβέρνηση και ιδιαίτερα ο Ραγκούόπης, αλλά αυτό θα ήταν ένα ακόμη κέρδος από την απεργία πείνας, καθώς θα έστελνε ένα καθαρό μήνυμα στους Έλληνες εργαζόμενους. Θα πρέπει να έχεις τον οπορτουνισμό, τη δειλία και το ξεπούλημα στο DNA σου για να υποστηρίζεις ότι ο συσχετισμός ήταν υπέρ της κυβέρνησης και όχι υπέρ των απεργών πείνας. Με μια επανασυγκρότηση του μετώπου της απεργίας πείνας, με

μεταποτής της απεργίας πείνας, με αποκατάσταση συνεχούς και σταθερής επικοινωνίας ανάφεσα στην Υπατία και τα νοσοκομεία και με σκλήρυνση της απεργίας πείνας (υπήρχε πρόταση να κόψουν οι απεργοί και τη ζάχαρη, ενώ αρκετοί δήλωναν ότι θα αρνηθούν οποιονδήποτε ορό στο νοσοκομείο), η κυβέρνηση, που από τη μια δεν είχε πλέον κανένα περιθώριο καταστολής και από την άλλη έτρεμε

Το διπλό πανελέγον

Λίγο πριν το μεσημέρι της Τρίτης,

το ΦΜΚ είπε στην επιτροπή των απεργών πείνας ότι υπάρχει ένα σοβαρό πρόβλημα και τρέπει να το συζητήσουν έξω από την Υπατία. Ήταν η πρώτη φορά που ζητήθηκε από τους απεργούς πείνας να βγουν από την Υπατία (μέχρι τότε απεργός πείνας είχε βγει μόνο για να πάει σε συνάντηση με εκπροσώπους της κυβέρνησης ή για να μεταφερθεί στο νοσοκομείο). Οι πιο μαχητικοί απεργοί πείνας, καθόλου έμπειροι στα οπορτουνιστικά τερτίπια και με την κούραση και την ταλαιπωρία τόσων ημερών, έκαναν τρία λάθη: πρώτον δέχτηκαν να γίνει συζήτηση σε επιπέδο επιτροπής και όχι σε επιπέδο συνέλευσης, δεύτερο δέχτηκαν αυτή η επιτροπή να έχει μια διευρυμένη σύνθεση που την καθόρισε το ΦΜΚ (συμμετείχαν, δηλαδή, και απεργοί που δεν είχαν ειλεγεί για ν' αντιπροσωπεύουν τους συναδέλφους τους) και τρίτο δέχτηκαν η σύσκεψη να γίνει εκτός Υπατίας.

Τους οδήγησαν σε γνωστή παμπή, απέναντι από το Μουσείο και όχι στο γειτονικό Πολυτεχνείο. «Μόλις άνοιξε η πόρτα», διηγείται απεργός πείνας, «κόντεψα να λιποθυμίσω από τις μυρωδιές του φαγητού που έρχονταν από την κουζίνα! Σε ένα τραπέζι είδα να κάθονται μέλη του Δικτύου και μέλη της νεολαίας Συνασπισμού. Το πρώτο πράγμα που μου ήρθε στο μυαλό είναι ότι εδώ λειτουργούν δυο μονεμφέροι».

Απεργοί πείνας και ΦΜΚ κάθησαν σε διπλανό τραπέζι. Οι εκπρόσωποι του ΦΜΚ είπαν πως η απεργία εκφυλίστηκε, γιατί το προηγούμενο βράδυ 34 απεργοί πείνας βγήκαν από την Υπατία, πήγαν έξω, έφραγαν και ξαναγύρισαν. Ήταν ένα πρόστυχο ψέμα, που σκοπό είχε να εκβιάσει τους απεργούς πείνας, ώστε να υπαναχωρήσουν από το αίτημά τους για χορήγηση αδειών παραμονής και να μπουν σε συζήτηση για βελτίωση τους καθεστώτος «ανοχής» που πρότεινε η κυβέρνηση. Οι παρόντες απεργοί δεν ήταν σε θέση να ελέγχουν αν είχε συμφεύ το συγκεκριμένο γεγονός. Εμεις, όμως, ξέρουμε, γιατί σύντροφοί μας ήταν στην περιφρούρηση μέχρι το πρωί. Ήταν η βραδιά με το πολύ κρύο και ήταν η μοναδική βραδιά που το ΦΜΚ εγκατελειψε εντελώς την περιφρούρηση, αποσύροντας το ένα μέλος του που υπήρχε πάντοτε σε όλες τις βάρδιες. Γεγονός καθόλου τυχαία, βέβαια. Φυσικά, αν είχαν φύγει 34 άτομα από την Υπατία, η περιφρούρηση θα το είχε αντιληφθεί. Τέτοιο γεγονός δεν συνέβη ποτέ.

Ενας απεργός πείνας πήρε το λόγο, για να πει τα εξής: Ο, τι έγινε έγινε. Εκείνο που πρέπει να κάνουμε τώρα, είναι να μιλήσουμε με όλα τα παιδιά, να ανασυγκροτηθούμε και να συνεχίσουμε πιο δυνατά την απεργία πείνας, μέχρι να πάρουμε άδεια παραμονής. Απ' όσους πήραν το λόγο στη συνέχεια, ουδείς τόλμησε να πει πως πρέπει να εγκαταληφθεί το αί-

τημα για άδεια παραμονής.
Πριν καν ολοκληρωθεί ένας κύκλος συζητήσεων, από το διπλανό τροπέζι σηκώθηκε μέλος του Δικτύου και απευθύνθηκε προς τους απεργούς πείνας και τα μέλη του ΦΜΚ, ζητώ-

ντας συγνώμη για τη διακοπή. Μόλις μου τηλεφώνησαν, είπε δεήνοντας το κινητό του, ότι υπάρχει μια σημαντική εξέλιξη. Ο Ραγκούσης τηλεφώνησε στον Τσίπρα και του είπε ότι για κυβέρνηση δέχεται να μειώσει τη 12ετία σε 5ετία. (Πρόκειται για το χρόνο παραμονής στην Ελάδα, μετά τους οποίοι ένας μετανάστης έχει το δικαίωμα να υποβάλει αίτηση για να πάρει άδεια παραμονής για εξαιρετικούς λόγους).

η κυβέρνηση: να ζητήσουμε και τούτο, να ζητήσουμε και τ' αλλο. Το βασικό αίτημα της απεργίας πείνας, για άδεια παραμονής, είχε ενταριαστεί. Δεν έγινε δεκτή ούτε η πρόταση να πάνε οι απεργοί πείνας σε συνάντηση ση με την κυβέρνηση με μοναδικό αίτημα την άδεια παραμονής, να ζητήσουν διευκρινίσεις σε ό, τι θα προτείνει η κυβέρνηση και να επανεξετάσουν τη στάση τους σε νέα συνέλευση τους.

Ολα ήταν μια καλοστημένη σκηνοθεσία. Ενα μαργερέο, όπως σκέφτηκε ο απεργός πείνας, πριν ακόμη πλήρωσε την πορτοφορθεί τα καθέκοστα. Απόδειξε γι' αυτό αποτελεί το γεγονός ότι την άλλη μέρα το πρωί και ενώ αναψευνόταν η πρόσκληση της κυβέρνησης για συνάντηση, το ίδιο μέλος του Δικτύου ου ενημέρωσε, ότι ο Ραγκούσης ξανατηλεφώνησε στον Τσίπρα και του είπε πως είχε κάνει λάθος μιλώντας για 5ετία και πως η πρόταση της κυβέρνησης είναι 8ετία! Κατά τη δική μας απόψη, η 5ετία ουδέποτε υπήρξε ως πρόταση της κυβέρνησης. Κι αν υπήρξε, θα έπρεπε ο Τσίπρας να ξεφωνίσει αφέσως τον Ραγκούση και να τον κρεμάσει στα μανταλάκια. Η δήθεν 5ετία ήταν ένα κόλπο, για να σπάσει το εσωτερικό μέτωπο των απεργών πείνας. Ενα σατανικό εφεύρημα που τελικά έπαιξε το αρδο του

Συνοπτικές
διαδικασίες

Με την ανύπαρκτη 5ετία «ανά χειρας», με το εσωτερικό μέτωπο διασπασμένο, με την ψεύτικη εικόνα εκφυλισμού να κρέμεται ως Δαμόκλειο σπιάθη πάνω από την απεργία τείνας, η πρόταση για διαπραγμάτευση του καθεστώτος «ανοχής» πέρασε με συνοπτικές διαδικασίες από τη συνέλευση όσων απεργών βρίσκονταν στην Υπατία, ενώ αντιπροσωπεία της επιτροπής μαζί με μέλη του ΦΜΚ επισκέφτηκε τα νοσοκομεία και πήρε τη θετική γνώμη και όσων νοσηλεύονταν εκεί. Οι εκφραστές της ογκωνιστικής πρότασης δεν επέμειναν, φοβούμενοι μήπως σπάσει το μέτωπο των απεργών. Ισως, αν απέμεναν, η εξέλιξη

ήταν διαφορετική, όμως η Ιστορία δεν γράφεται με υποθέσεις.

Οταν το άλλο πρώι μαθεύτηκε η «διόρθωση» (8ετία αντί της 5ετίας), πολλοί απ' όσους είχαν δελεαστεί από την 5ετία ενοχλήθηκαν, ουδείς όμως είχε το κουράριο να ζητήσει επανεξέταση της απόφασης της προηγούμενης μέρας. Η κούραση, μετά από 44 μέρες απεργίας πείνας, επιδρούσε σε όλους, το θηικό είχε αρχίσει να σπάει μετά και το σκοτεζέικο ντους στο οποίο υποβάλλονταν συστηματικά οι απεργοί πείνας, ενώ η δυσκολία επικοινωνίας και γνώσης της προγραμματικής κατάστασης και των προγραμματικών συσχετισμών θύλωνε τον οριζόντα και δημιουργούσε φρόβους για απώλεια των πάντων. Είναι χαρακτηριστικό πως ελάχιστες μέρες πριν μέλος του ΦΜΚ έλεγε στους απεργούς πείνας, ότι η κυβέρνηση έχει έτοιμα δυο C-130 για να τους απελάσει ομαδικά! Καταλαβαίνετε με τι βρόμικα μέσα προσπάθησαν να κάψουν το θηικό των απεργών πείνας και να διασπάσουν το εσωτερικό τους μέτωπο.

Επει πτερόεντα

Στη διαπραγμάτευση που έγινε το απόγευμα της ίδιας μέρας προσήλθαν τέσσερις υπουργοί. Σημάδι για τη δύσκολη θέση που βρισκόταν η κυβέρνηση. Οι τι αίτημα υπέβαλαν οι εκπρόσωποι των απεργών πείνας γινόταν αμέσως δεκτό από τους υπουργούς. Θέλουμε δικαίωμα ταξιδιού: δεκτό, αλλά μόνο για τις χώρες σας. Θέλουμε να ταξιδεύουμε προς τις χώρες μας μέσω ευρωπαϊκών χωρών (transit) για να τηλεργάνουμε φτηνότερα εισιτήρια: δεκτό. Θέλουμε δικαίωμα εργασίας: δεκτό. Θέλουμε απεριόριστη ανανέωση της «ανοχής»: δεκτό. Θέλουμε να μπορούμε ν' αποδειχουμε το χρόνο εργοχομού μας στην Ελλάδα κι όχι να μας ζητάνε επίσημα χαρτιά που δεν έχουμε: δεκτό κι αυτό. Θα μπορείτε να το κάνετε και με μια δήλωση του εργοδότη σας! Και θα σας δώσουμε μια κάρτα που θα γράφει πάνω το χρόνο εργοχομού σας στην Ελλάδα, ώστε στην 8ετία να μπορείτε να ζητήσετε άδεια παραμονής για εξαιρετικούς λόγους.

Τα στελέχη της κυβέρνησης με το ζόρι κρατούσαν τη χορά τους. Η Νταλάρα στο τέλος ασπάστηκε σταυρωτά τους τρεις απεργούς, ενώ Ραγκούσης και Παπουτσής προσπαθούσαν να δημιουργήσουν κλίμα οικειότητας. Ολα όσα είχαν ειπωθεί, βέβαια, ήταν έπεια πτερέοντα. Φτερωτά λόγια, όχι με την έννοια του Ομήρου, αλλά με την έννοια της αστικής πολιτικής στην πιο χυδαία της εκδοχή. Εκείνοι που στάλθηκαν ως έμπειροι διαπραγματευτές, για να αντισταθμίσουν τη δεδομένη ελλειψη εμπειρίας των απεργών πείνας, δεν φρόντισαν να γραφτεί τίποτα σ' ένα χαρτί και να υπάρξει δέσμευση των υπουργών στη συμφωνία. Κράτησαν μόνο κάποιες σημειώσεις για όσα είπε εισαγωγικά ο Ραγκούσης, ενώ αυτά που προέκυψαν στη συνέχεια, ως αποτέλεσμα των αιτημάτων που διατύπωναν οι απεργοί, ούτε που τα «σουμάρισαν». Τη συνέχεια τη γνωρίζετε, καθώς γράφτηκε στο πρώτο σημείωμα αυτής της σειράς.

Κάθε χρόνο, λίγο πριν το Πάσχα, Κη πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων θυμάται ότι υπάρχει και η παράνομη ελληνοποίηση αμνοεριφίων, η οποία ζει και βασιλεύει, και δίνει όρκους πίστης ότι θα εξαλείψει το νοστρό αυτό φαινόμενο. Αυτή είναι μια παλιά και μόνιμη ιστορία και θα εξακολουθήσει να παραμένει τέτοια, γιατί οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, όλων των χρωμάτων, δεν θέλουν «να φτάσει το μαχαίρι στο κόκαλο» εξαλείφοντας αυτό το φαινόμενο.

Την περασμένη Δευτέρα, η υφυπουργός Μ. Αποστολάκη, συνεπικουρούμενη από πρωτοκλασάτα στελέχη του ΣΔΟΕ, του ΟΠΕΚΕΠΕ και του ΕΛΟΓΑΚ, έδωσε συνέντευξη Τύπου για να αναγγείλει, για χλιοστή φορά, μέτρα που θα ελέγχουν δήθεν την αγορά κρέατος και θα καταπολεμήσουν το κύκλωμα της παράνομης ελληνοποίησης. Με στοιχεία που συγκεντρώσαμε από το πολύχρονο ρεπορτάρικό της αποδείξαμε, ότι το κύκλωμα της παράνομης ελληνοποίησης αιγοπροβάτων καλά κρατεί. Θυμίσαμε ότι αυτή η ιστορία άνοιξε επί υφυπουργίας Α. Κοντού, που μαζί με τον Κ. Καραμανλή θέλησαν να χαϊδέψουν τα αυτά των τουπαναρέων, που τον Αύγουστο του 2004 στο Περπούλι απάγγισαν από τον Καραμανλή να κάνει κάτι γ' αυτό το κύκλωμα που πλήγτει καίρια το εισόδημά τους. Της αποδείξαμε ακόμη, ότι οι πολιτικές ηγεσίες δεν θέλησαν ποτέ, ούτε θέλουν τώρα, να καταπολεμήσουν αυτό το κύκλωμα. Για παράδειγμα, ενώ σύμφωνα με το πόρισμα του παλιού ΣΔΟΕ έπρεπε όλοι οι μεγαλοεισαγωγείς ζώντων ζώων να παραπεμφούν για κακουργηματικές πράξεις, τελικά παραπέμφηκαν για πλημμελήματα και δι-

κάστηκαν με πολύ μικρές πτοινές, πέφτοντας στα μαλακά.

Για τη συνέντευξη αυτή η κυρία Αποστολάκη είχε φέρει εταιρία για να μαργνητοφωνήσει και απομαργνητοφωνήσει τις τοποθετήσεις των συμμετεχόντων, όπως συνηθίζεται. Ζητήσαμε από σύμβουλό της αντιγραφοφορά της απομαργνητοφωνήσης και εισπράξαμε την απάντηση, ότι δεν θα γίνει απομαργνητοφωνηση «γιατί κοστίζει πολύ!». Επειδή επιμέναμε και της δώσαμε να καταλάβει ότι δεν δεχόμαστε τόσο φτηνές δικαιολογίες, μας παρέπεμψε για περισσότερες πληροφορίες στο γραφείο Τύπου. Το σήμουρο είναι ότι το προϊόν της συνέντευξης αυτής δεν προσφερόταν για προπαγανδιστική εκμετάλλευση και γ' αυτό κρίθηκε ότι δεν έπρεπε να δοθεί στη δημοσιότητα.

Αν αντιπαραβάλλουμε τα δελτία Τύπου της 11ης Απριλίου του 2011 και της 24ης Μάρτη του 2010 και συγκρίνουμε τα προτεινόμενα μέτρα ελέγχου εισαγωγής ζώντων ζώων και κρεάτων από χώρες της ΕΕ και τρίτες χώρες, θα διαπιστώσουμε ότι είναι σχεδόν τα ίδια. Το μόνο «καινούργιο» μέτρο είναι η τηλεφωνική γραμμή για καταγγελίες για ελληνοποίησης. Η δυνατότητα αυτή υπήρχε και στο παρελθόν. Εάν, δε, κάποιος ήθελε να καταγγείλει, εύκολα μπορούσε και μπορεί να βρει την τηλεφωνική γραμμή του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και να κάνει την καταγγελία του. Μάλλον

προσδοκούν να γίνουν αλληλοκαρφώματα από κτηνοτρόφους που δεν έγιναν ή δεν θα γίνουν βαπτοράκια μεγαλοεισαγωγέων ζώντων ζώων και να παρουσιάσουν ζώα από τρίτες χώρες ή από κράτη της ΕΕ ως ελληνικά.

Διαφημίζουν το σύστημα TRACES και την υποχρέωση των εισαγωγέων ζώντων ζώων και κρεάτων να ενημερώνουν, μέσα σε 24 ώρες, τις αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για τις εισαγωγές που κάνουν. Καταρχάς, η υποχρέωση των εισαγωγέων να ενημερώνουν τις κτηνιατρικές αρχές για τις εισαγωγές που κάνουν είναι πολύ παλιά. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 6 παρ. 3 του ΠΔ 420 του 1993 είναι υποχρεωμένοι να ενημερώνουν για στράγια ζώων από χώρες της ΕΕ! Το σύστημα TRACES έπρεπε να εφαρμόζεται από το 2005! Ποια είναι τα αποτελέσματα από την όποια, έστω και υποτυπώδη, εφαρμογή του;

Γ' αυτά θ' αφήσουμε να μιλήσει η α.α Προϊσταμένη Γενικής Διεύθυνσης Κτηνιατρικής, Ελένη Πρωτοπαπάτη, η οποία στις 4 Απρίλη του 2011, δηλαδή μια εβδομάδα πριν την συνέντευξη Τύπου της Μ. Αποστολάκη, έστειλε σ' όλες τις υπηρεσίες έγγραφο με θέμα: «Ελεγχοί σε αποστολές φορτίων ζώντων ζώων και κρεάτων». Από το έγγραφο αυτό θα παραθέσουμε μερικά αποσπάσματα που πιστοποιούν το μπάχαλο

που επικρατεί στον ελεγκτικό μηχανισμό. Εμείς δεν θα χρειαστεί να προσθέσουμε το παραμικρό σχόλιο: «Βεβαίως, παρά τις προσπάθειες που καταβάλλονται από τους Συνοριακούς Σταθμούς Κτηνιατρικού Ελέγχου (ΣΥΚΕ) και τις κτηνιατρικές υπηρεσίες... γνωρίζετε από ελέγχους και μας έχετε ενημερώσει με έγγραφα όσον αφορά σε φορτία ζώων και κρεάτων για τα ακόλουθα: Σε φορτία ζώων διαπιστώνεται, μεταξύ των άλλων ότι, φορτία ζώων που ανακοινώνονται μέσω TRACES ότι φθάνουν με προορισμό εκτροφή συγκεκριμένου νομού, δεν φθάνουν ποτέ στον αναφερόμενο προορισμό και σε ορισμένες περιπτώσεις, οι φερόμενοι σαν παραλήπτες αρνούνται ότι παρήγγειλαν τα ζώα. Η κατάσταση παρουσιάζει δυσκολίες κατά τον έλεγχο, διότι σε πολλές περιπτώσεις τα ζώα μεταφέρονται με οχήματα ξένων μεταφορικών εταιριών, πράγμα που αυξάνει τον χρόνο της έρευνας...»

Παρακαλούμε τις Διευθύνσεις Κτηνιατρικής... όπου ελέγχεται η είσοδος κονιοπικών φορτίων μέσω τρίτων χωρών, να εφαρμόσουν τα παρακάτω όσον αφορά: A) στον ελέγχο μηνυμάτων TRACES, **αυτός πρέπει να γίνεται με προσοχή και σε καθημερινή βάση ώστε να υπάρχει έγκαιρη ενημέρωση των αποστολών ζώων που πρόκειται να αφιχθούν** (σ.ο. η επισήμανση δίκια μας. Αν γίνονταν αυτά, δεν θα χρειαζόταν η Α.Α. Γενική Διευθύντρια Κτηνιατρικής να τα θυμίζει και να τα

υπογραμίζει για μια φορά ακόμη). B) στα δεδομένα των αρχείων TRACES, αυτά θα πρέπει να καθαρίσουν, **όπως έχει επισημανθεί σε προηγούμενες σχετικές εγκυλίσους...** (σ.ο. για να το επισημάνει αυτό για μια φορά ακόμη, σημαίνει ότι αυτά είναι σε μπαχαλοποιημένη κατάσταση και δεν μπορεί να βγει άκρω). Γ) στην παραλαβή μηνυμάτων για αποστολή ζώων, αμέσως μόλις παραλαμβάνεται μήνυμα με προορισμό σημείο του νομού σας, να τηλεφωνείτε στον παραλήπτη για επιβεβαίωση της παραγγελίας των ζώων και της αφίξεώς τους (σ.ο. για να το ζητάει αυτό για μια φορά ακόμη παραλήπτης). Δ) **Να ακολουθεί επίσκεψη στην εκτροφή για την διαπιστώση του πραγματικού αριθμού των αφιχθεντών ζώων και την διασταύρωση της ταυτότητας με τα έγγραφα.** Εφόσον υπάρχουν δυσκολίες διαθεσιμότητας προσωπικού, θα επιλέγετε περιπτώσεις που φαίνεται πιθανόν η αποστολή ζώων να παρουσιάσει πρόβλημα.

Η Α.Α. Γενική Διευθύντρια Κτηνιατρικής συνεχίζει λέγοντας πολλά ακόμη απ' αυτά που υπάρχουν στο μπαχαλοποιημένο σύστημα ελέγχου και τα οποία επιβεβαιώνουν για μια φορά ακόμα, ότι οι ελεγχοί που γίνονται είναι της πλάκας. Νομίζουμε ότι και μ' αυτά που παραθέσαμε από τα λεγόμενά της έγινε φανερό ποια είναι η ποιότητα των ελέγχων που κάνουν οι Διευθύνσεις Κτηνιατρικής.

Από παρανομία σε παρανομία ο Κ. Σκανδαλίδης

Το ΣΤΕ με την απόφασή του 1569/2010 δικαίωσε τον Γ. Μπακαριάννη που είχε προσφύγει κατά της επιλογής του Γ. Παπαβασιλείου ως Γενικού Διευθυντή και απαιτήσεις από τη Διοίκηση να κρίνει ξανά ποιος θα είναι ο Γενικός Διευθυντής. Στη συνέχεια, το Ειδικό Υπηρεσιακό Συμβούλιο στη συνεδρίαση της 6ης Οκτώβρη επέλεξε ως καταλλήλωτο για τη θέση του προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης Φυτικής Παραγωγής τον Γιώργο Μπακαριάννη.

Στις 7 Σεπτέμβρη ο Κ. Σκανδαλίδης αναλαμβάνει την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και την επομένη υπογράφει απόφαση με την οποία παραπέμπεται στο Πειθαρχικό Συμβούλιο τον Γ. Μπακαριάννη, τη στιγμή που είχε ήδη βγει η απόφαση του ΣΤΕ με την οποία είχε κριθεί καταλλήλως για να αναλάβει μια Γενική Διεύθυνση του υπουργείου του οποίου πρ-

ίσταται!

Από τότε μέχρι σήμερα ο Κ. Σκανδαλίδης αρνείται, πεισματικά, να εφαρμόσει την απόφαση του Ειδικού Υπηρεσιακού Συμβούλιου.

Ο Κ. Σκανδαλίδης, όμως, μέχρι την Πέμπτη το μεσημέρι που γράφονται αυτές οι γραμμές, δεν έχει υπογράψει τη γνωμοδότηση αυτή, παρ' όλο που είναι ομόφωνη. Αυτό δεν γίνεται τυχαία. Αν την υπογράψει, πώς θα δικαιολογήσει την απόφαση που έβγαλε στις 8 Σεπτέμβρη, με την οποία, όπως αναφέραμε παραπάνω, παρέπεμψε τον Γ. Μπακαριάννη στο Πειθαρχικό Συμβούλιο; Και δεν είναι μόνο αυτό. Φαίνεται ότι ο Κ. Σκανδαλίδης, ως «γνήσιος και ντούρος» Πασόκος, δεν ξεχάνει τη σημαίνει Δεξιά και θέλει να εκδικηθεί τον εν λόγω υπάλληλο, γιατί σύμφωνα με τις πληροφορίες που του έδωσαν οι πράσινοι ιπτηρεσιακοί παράγοντες, ο Γ. Μπακαριάννης είναι δεξιός και πολύ ιδιόρρυθμος. Και ως ιδιόρυθμος δεν τιθασεύεται εύ-

κολα από την πολιτική ηγεσία και τους κολαούζους της.

Από την άλλη, όμως, προστατεύει δύο Πασόκους υπάλληλους που τους διαπισ

■ Νέο λουκέτο από το ΤΕΙ Πειραιά

Σε νέο λουκέτο για τη Δευτέρα 11 και την Τρίτη 12 Απρίλη προχώρησε το ΤΕΙ Πειραιά, λόγω της οικονομικής ασφυξίας που του επέβαλε το υπουργείο Παιδείας (η ειδηση έφθασε μαζί με την αναστολή λειτουργίας των δύο πανεπιστημιακών νοσοκομείων Αιγαίνητειου και Αρεταίειου για τον ίδιο λόγο). Στη σχετική απόφαση της Συνέλευσης του Ιδρύματος, στην οποία συμμετείχαν οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικού Πρωτοποιού, Διοικητικού Προσωπικού, Ειδικού Τεχνικού Προσωπικού, Επιστημονικών & Εργαστηριακών Συνεργατών και Σπουδαστών Σ.Τ.ΕΦ. και Σ.Δ.Ο. σημειώνεται χαρακτηριστικά:

«Ο προϋπολογισμός του Τ.Ε.Ι. Πειραιά το έτος 2009 για λειτουργικές δαπάνες και δαπάνες πληρωμής ωρομίσθιου προσωπικού ήταν 15.450.000,00, το έτος 2010 13.040.000,00 και το έτος 2011 7.400.000,00 ευρώ. Είναι αυτονότο ότι, με την χρηματοδότηση του έτους 2011 το Ιδρυμα δεν μπορεί να καλύψει τις στοιχειώδεις υποχρεώσεις σε υπηρεσίες φύλαξης, καθαριότητας, τους λογαριασμούς ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΕΥΔΑΠ, φυσικού αερίου και σε προμήθεια αναλωσίμων υλικών για τις εκπαιδευτικές ανάγκες των εργαστηρίων. Για τους παραπάνω λόγους με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, (η Συνέλευση) αναστέλλει την εκπαιδευτική και διοικητική λειτουργία του Ιδρύματος την Δευτέρα 11 και Τρίτη 12 Απριλίου 2011».

■ Το Περιστέρι στο υπουργείο Παιδείας

Την περασμένη βδομάδα πλήθος μαθητών από το Περιστέρι που μπαίνουν στον Προκρούστη του σχολικού «Καλλικράτη» (4ο Γυμνάσιο και Λύκειο, 3ο Λύκειο, 9ο και 19ο Γυμνάσιο, εσπερινό Λύκειο, 3ο Δημοτικό), εκπρόσωποι συλλόγων γονέων και εκπαιδευτικού έκαναν δυναμική εμφάνιση στο υπουργείο Παιδείας. Η πολιτική ηγεσία, που πιπίλαει, θεωρώντας πως έχει να κάνει με χαχόλους, την καραμέλα του «διαλόγου» και της «δημόσιας διαβούλευσης», δήλωσε «απούσα», παρότι είχε ειδοποιηθεί έγκαιρα για την κινητοποίηση.

Οι διαδηλωτές έφτασαν ως την πόρτα του κτηρίου, φωνάζοντας συνθήματα. Οι Ματάρες ήταν άφαντοι και το ρόλο του μαντρόσκουλου ανέλαβαν να παίξουν οι σεκιουριτάδες του υπουργείου και δύο υψηλόβαθμοι μπάτσοι, που θέλησαν να παίξουν την κολοκυθιά με την αντιπροσωπεία των διαδηλωτών που επέμενε να ανέβει στον 3ο όροφο του υπουργείου και να συναντήσει κάποιον από την πολιτική ηγεσία, απαιτώντας ολιγάριθμη ομάδα. Το σπάσιμο νεύρων συνεχίστηκε και στον 3ο όροφο στην αίθουσα αναμονής. Το έργο ανέλαβε υπηρεσιακός παράγοντας ονόματι Σκανδάλης (ειδικός σύμβουλος της υφυπουργού, πρόην περιφερειακός διευθυντής εκπαιδευσης).

Ομως, η αντιπροσωπεία των διαδηλωτών, αποτελούμενη από μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικούς, δε μάσησε και αρνήθηκε κατηγορηματικά κάθε τερτίπι, που αποσκοπούσε στην ακύρωση της συνάντησης και στην αποφυγή πολιτικής δέσμευσης για να μην κλείσει κανένα σχολείο στο Περιστέρι. Στη συνέχεια, εμφανίστηκε ο Ειδικός Γραμματέας του υπουργείου Παιδείας για την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση Κοντογιάνης, που με ύφος χιλίων καρδιναλίων δήλωσε πως δεν μπορεί να κάνει συζήτηση με τόσα άτομα και απαιτούσε η αντιπροσωπεία να περιοριστεί στους τρεις.

Οταν εισέπραξε αρνητική απάντηση, αποχώρησε με ξινισμένο και αυταρχικό ύφος. Μαθαίνοντας τα καθέκαστα οι διαδηλωτές που περίμεναν στην είσοδο του κτηρίου, εξαγριώθηκαν και εισέβαλαν στο ισόγειο. Οι σεκιουριτάδες πανικοβλήθηκαν και κλειδώσαν τις πόρτες, μην επιτρέποντας την πρόσβασή τους στον 3ο όροφο. Θορυβημένος ο Σκανδάλης, έλεγε διάφορα «άρρητα», όπως να έρθουν την επομένη τρεις από την Πρωτοβάθμια και τρεις από τη Δευτεροβάθμια για να κάτσουν κάτω και με χαρτί και μολύβι να αποφασίσουν ποια σχολεία θα μπουν στην καρμανίδα και ποια θα βγουν από τη λίστα του Σύντλερ. Η αντιπροσωπεία αρνήθηκε να μπει σε σποιαδήποτε συζήτηση και αποχώρησε καταγγέλλοντας τα τεκταινόμενα. Μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικού υποσχέθηκαν να επιστρέψουν δριμύτεροι.

Το σχολείο θα διοικείται όπως μια καπιταλιστική επιχείρηση

Φθηνά επικοινωνιακά τεχνώσματα μετέρχεται το υπουργείο Παιδείας (όπως π.χ. πομπώδεις τίτλους: «πρώτα ο μαθητής» - «πρώτα η σχολική μονάδα» Νέα Διοίκηση για το Νέο Σχολείο, ή τη γελοιότητα της «δημόσιας διαβούλευσης») για να πρωθήσει την «αναδιοργάνωση» της διοίκησης της εκπαίδευσης, την οποία θεωρεί «ρωχοκαλιά του εκπαιδευτικού συστήματος, που θα εφαρμόζει απαρέγκλιτα τις εντολές του υπουργείου Παιδείας, φορέας των οποίων θα είναι ο διευθυντής τις επί μέρους πολιτικές της παιδείας».

Οι πολιτικές αυτές δεν μας είναι άγνωστες. Πρώτον, έχουν περιγραφεί από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας και από τον ίδιο τον πρωθυπουργό. Υμνοί ανοιπέμπονται πια στο «στοχοκεντρικό σχολείο», που είναι μέρος ενός «ανταγωνιστικού εκπαιδευτικού συστήματος στο πλαίσιο της ΕΕ και στο διεθνή χώρο», που θα επιδιώκει να εκπληρώσει τους «μετρήσιμους στόχους που θέτει για την εκπαίδευση και την κατάρτιση Η ΕΕ και ο ΟΟΣΑ», στο «ανοικτό σχολείο», στο οποίο έχουν λόγο οι επιχειρήσεις και η «τοπική κοινωνία», στο σχολείο του οποίου βασική παράμετρος είναι η «αυτοαξιολόγηση» σε όπως «λογοδοσία», «βέλτιση αξιοποίηση πόρων», «συντονισμός», «απλούστευση διοικητικών διαδικασιών», κ.λπ. για να περιγραφεί ένα σχολείο φθηνό, ευδιλκτο και «αποτελεσματικό» κι ένα σύστημα διοίκησης, στην ουσία του, άκρως συγκεντρωτικό.

Σύμφωνα με το σχέδιο του υπουργείου Παιδείας:

Ο διευθυντής του σχολείου «καθίσταται ο ηγέτης, ο εμψυχωτής και ο διευκολυντής των αλλαγών στη σχολική του μονάδα». Απαλλάσσεται από τα διαδικτικά καθήκοντα στις μεγαλύτερες σχολικές μονάδες όχι μόνο γιατί θα έχει αυξημένες αρμοδιότητες, αλλά γιατί πρέπει να αποκοπεί τελείως από το διαδικτικό σώμα, να απαλλαγεί από κάθε συναδελφική, συγκαταβατική προς τους συναδελφους του συμπεριφορά, για να μπορέσει να παίξει με επιτυχία το ρόλο του αξιολογητή και του πειθαρχικού προϊστάμενου. Είναι υπεύθυνος:

◆ Για την εποπτεία της λειτουργίας του σχολείου, την τήρηση των νόμων, των εγκυότητων και την αξιοποίηση γέγκωρ και έγκαιρη ηλεκτρονική αποτύπωση των στοιχείων της σχολικής μονάδας, καθώς και των οικονομικών δεδομένων και των στοιχείων της αυτοαξιολόγησης....»

◆ Για «την προώθηση και την εποπτεία εφαρμογής καινοτόμων δράσεων...» και για «τη συστηματική επαφή με την τοπική κοινωνία και τους θεσμούς της Διά Βίου Μάθησης».

Σύμφωνα με όσα περιγράφονται στο σχέδιο δράσης για το «νέο σχολείο», η «αυτοαξιολόγηση»/αξιολόγηση της σχολικής μονάδας, που δήθεν συμβάλλει στη «βέλτιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης», θα αφορά στους πόρους της σχολικής μονάδας (μεταξύ των οποίων και οικονομικοί πόροι, που σηματοδοτεί ευθεία αναφορά σε αποκόμιση πόρων από «τρίτους»), στη διοίκηση της σχολικής μονάδας, που θα κρίνονται η διαμόρφωση-εφαρμογή του σχολικού προγράμματος και η αξιοποίηση μέσων και πόρων, στην υλοποίηση του προγράμματος του σχολείου και την απόφαση περιέρχεται στο διευθυντή. Το κράτος θέτει «το εθνικό πλαίσιο αναλυτικού προγράμματος» και καλείται ο σύλλογος διαδικτώνων να διανοηθεί να απεργήσει, κουνώντας την πολυτελή της κατάταξης του σχολείου στον πάτο της αξιολογικής κλίμακας, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη χρηματοδότηση του, τους μαθητές και τους δασκάλους του.

Στον αντίποδα του διευθυντή γενικού δερβένωνα τοποθετείται ένας περιθωριακός σύλλογος διδασκόντων, που απλά έχει την πολυτελεία να προτείνει και η απόφαση περιέρχεται στο διευθυντή. Το κράτος θέτει «το εθνικό πλαίσιο αναλυτικού προγράμματος» και καλείται ο σύλλογος διαδικτώνων να απορθεί στη σχολική μονάδα. Επίσης προτείνει στο διευθυντή εκπαιδευτικά προγράμματα και καινοτόμες δράσεις, «επιπλέγει» (sic) το διδακτικό και εποπτικό υλικό (πρόκειται για κοροϊδία, όταν τα σχολεία έχουν ανεπαρκέστατη υλικοτεχνική υποδομή, ενώ οι γονείς στηρύχνονται να βάζουν βαθύτατο χρήματα για να διατηρηθεί ένα επίπεδο στην εκπαίδευση διαδικτικά), προτείνει μορφές και ειδή ενδούπηρεσιακής επιμόρφωσης και έχει την ευθύνη, μετά από διαβούλευση με όλη τη σχολική κοινότητα, για τη συμπλήρωση του «κανονισμού λειτουργίας σχολικής μονάδας».

Ο «κανονισμός λειτουργίας» είναι το νέο φρούτο που υπεισέρχεται στη λειτουργία του σχολείου για να δεθούν πιο σφιχτά τα λουριά του αυταρχισμού και του ασφυκτικού ελέγχου. Την κατεύθυνση αυτή-μαζί με το στόχο του περιορισμού των δαπα-

ρηχές γνώσεις και δεξιότητες που απαιτεί η αγορά εργασίας. Ενα τέτοιο σχολείο απαιτεί και νέο μοντέλο διοίκησης. Απαιτεί διευθυντή με αρμοδιότητες και ικανότητες μάνατζερ, αυταρχικό και γενικό δερβένογα, σύλλογο διδασκόντων-διακοσμητικό στοιχείο, που θα εφαρμόζε

■ Αίγυπτος

Μεγαλώνει η δυσπιστία για το ρόλο του στρατού

Περισσότεροι από 100.000 διαδηλωτές, σύμφωνα με το «Reuters», συγκεντρώθηκαν στις 8 Απριλίου, μετά την προσευχή της Παρασκευής, στην πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου, απαιτώντας την ποινική διάξη του Χόσνι Μουμπάρακ, των γιων του, τριών στενών συνεργατών του που κατηγορούνται για διαφθορά και την απόλυτη όλων των κυβερνητικών αξιωματούχων που συνδέονται με το καθεστώς Μουμπάρακ, όπως οι ισχυροί επαρχιακοί κυβερνήτες. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν και 20 στρατιώτες και αξιωματικοί μεσαίου επιπέδου με στρατιωτικές στολές, ανηφόρωνται τη ριψή διασταγή της στρατιωτικής ηγεσίας για αποχή του στρατού από τη διαδήλωση. Μεγάλες συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν επίσης στην Αλεξανδρεία και στο Σουέζ. Η συγκέντρωση της 8ης Απριλίου στην πλατεία Ταχρίρ, μια από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις μετά την παραίτηση Μουμπάρακ στις 11 Φεβρουαρίου, χαρακτηρίστηκε από πολλούς πολιτικούς αναλυτές ως σημαντική ένδειξη της αυξανόμενης λαϊκής δυσπιστίας απέναντι στη στρατιωτική ηγεσία, που ουσιαστικά κυβερνά τη χώρα.

Το ίδιο βράδυ, 1.500 περίπου διαδηλωτές παρέμειναν στην πλατεία μαζί με τους 20 στρατιωτικούς και έστησαν μια σκηνή. Γύρω στις 3.00 τα ξημερώματα (συνεχίζεται η απαγόρευση κυκλοφορίας 2.00 – 5.00), εκατοντάδες στρατιώτες και άντρες της στρατιωτικής αστυνομίας και της κρατικής ασφαλείας, με την υποστήριξη δεκάδων θωρακισμένων οχημάτων, περικύλωσαν την πλατεία και επιτέθηκαν στους διαδηλωτές χρησιμοποιώντας ρόπαλα και πυροβολισμούς στον αέρα, προκαλώντας σύμφωνα με την κυβερνητική ανακοίνωση το θάνατο ενός και τον τραυματισμό 71 διαδηλωτών. Πολλοί διαδηλωτές κατέφυγαν σε γειτονικό τζαρί για να γλυτώσουν, κάποιοι κατέφεραν να διαφύγουν και τουλάχιστον 40 συνελήφθησαν αφού χτυπήθηκαν άγρια. Ανάμεσα στους συλληφθέντες είναι και μερικοί από τους 20 στρατιωτικούς. Γύρω στις 5.30, ο στρατός αποσύρθηκε και οι διαδηλωτές άρχισαν να επιστρέφουν.

Η βάρβαρη επίθεση του στρατού εναντίον των διαδηλωτών ενίσχυσε περισσότερο τα ερωτηματικά και τη δυσπιστία που έχει προκαλέσει τουλάχιστον τη στρατιωτική ηγεσία. Φαίνεται όμως να είναι πολύ περισσότερες οι δυνάμεις που στηρίζουν τη στρατιωτική ηγεσία. Φαίνεται όμως να είναι αυτό η... προοδευτική κυβέρνηση του Τσίπρα;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Θα αποπληρωθεί το χρέος, με απόλυτο σεβασμό στο κοινωνικό Δίκαιο; Η ΕΕ, στην τελευταία σύνοδο κορυφής (24-25 Μαρτίου), πήρε μια σαφή απόφαση, η οποία προβλέπεται: «Η πρόσβαση στη χρηματοδοτική συνδρομή από τον ΕΜΣ θα παρέχεται με βάση αυστηρούς όρους πολιτικής, σύμφωνα με πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής και εμπειριστατικής ανάπτυξης της βιωσιμότητας του δημόσιου χρέους, που θα διενεργεί η Επιτροπή από κοινού με το ΔΝΤ και σε συνεργασία με την EKT». Πώς θα το ξεπεράσει αυτό η... προοδευτική κυβέρνηση του Τσίπρα;

Πέρα από τον ΣΥΝ, όμως, που για μια ακόμη φορά λειτουργεί σαν λαζαγός του συστήματος, προετοιμάζοντας τον ελληνικό λαό για την «αναδιάρθρωση» (τα υπόλοιπα θα τα αναλάβει η κυβέρνηση που θα διασχειριστεί την κατάσταση, στην οποία δεν θα συμμετέχει ο ΣΥΝ), υπάρχουν και οι πιο... αριστεροί, που εισηγούνται άλλα πράγματα, όπως τη δημιουργία επιτροπής λογιστικού ελέγχου, η οποία θα ερευνήσει το χρέος, για να μπορέσει να κηρύξει ένα μέρος του «απεχθές» ή και την κηρύξη όλου του χρέους ως «απεχθούς».

Με το σχέδιο νόμου καταργούνται τα Γραφεία Εκπαίδευσης και η ιεραρχική διοικητική πυραμίδα έχει ως εξής:

α) Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, που υπάγονται απευθείας στον υπουργό Παιδείας.

β) Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, σε επίπεδο Περιφερειακής Ενότητας (νομού), οι οποίες υπάγονται στην οικεία Περιφέρεια Εκπαίδευσης.

γ) Σχολικές Μονάδες που υπάγονται στην οικεία Διεύθυνση Εκπαίδευσης.

Γιούλα Γκεσούλη

στα πιο ριζοσπαστικά κομμάτια του κινήματος το μέχρι τώρα έργο του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου. Η πραγματοποίηση του δημοψήφισματος για την τροποποίηση άρθρων του συντάγματος με συνοπτικές και αδιαφανείς διαδικασίες, η απαγόρευση των διαδηλώσεων και των απεργιών, οι παρανομες συλλήψεις και κακοποιήσεις τουλάχιστον 5.000 διαδηλωτών από το στρατό κατά τη διάρκεια της εξέγερσης και μετά την παραίτηση Μουμπάρακ. Η παραπομπή τους σε στρατιωτικά δικαστήρια και η καταδίκη τους σε φυλάκιση από 6 μήνες μέχρι 5 χρόνια, με κατηγορίες για διασπορά ψευδών ειδήσεων και επιθέσεις εναντίον αστυνομικών και στρατιωτών. Η πιο κραυγαλέα ίσως περίπτωση είναι η καταδίκη στις 10 Απριλίου του νεαρού μπλόγκερ Μάικελ Ναμπί σε φυλάκιση 3 χρόνων για προσβολή του στρατού. Ο Ναμπί συνελήφθη τις 28 Μαρτίου από τη στρατιωτική αστυνομία, επειδή έβαλε σε ιστοσελίδα κοινωνικής δικτύωσης ένα σχόλιο, στο οποίο, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Είναι αλήθεια, η επανάσταση μέχρι τώρα κατάφερε να απαλλάξει τη χώρα από το δικτάτορα Μουμπάρακ, όμως η δικτατορία είναι ακόμη παρούσα. Θα δώσω στοιχεία που αποδεικνύουν ότι σ' όλη τη διάρκεια της επανάστασης ο στρατός δεν ήταν ποτέ με το μέρος του λαού και ότι η στάση του σ' ολη τη διάρκεια ήταν παραπλανητική και προστάτευε συμφέροντα».

Πονοκέφαλο για τη στρατιωτική ηγεσία στην προκαλούν και οι συνεχιζόμενες κινητοποιήσεις και απεργίες στα πανεπιστήμια και σε εργαστικούς χώρους σ' όλη τη χώρα, παρά την έγκριση του νόμου της προστασίας της ζητούσαν σε υποστήριξη τα δίκαια αιτήματά του από την πρώτη μέρα. Η επίθεση αυτή είναι τημάτια ενός εξεισόδου σε διεκδικώντας καλύτερους μισθούς. Και οι εργάτες στην υφαντουργική βιομηχανία «Spinning and Weaving Factory», στην πόλη Ασιούτ, αρνήθηκαν να παραδώσουν το εργοστάσιο στο νέο αγοραστή του, έναν όμιλο ιδιωτικών τραπεζών που απόκτησε την άδεια αγοράς από τον πρώην πρωθυπουργό Αχμέντ Ναζίφ.

μου που απαγορεύει απεργίες, συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις που έχουν επιπτώσεις σε δημόσιες και κρατικές επιχειρήσεις και γενικότερα στην οικονομία της χώρας. Στο πανεπιστήμιο του Καΐρου και σε άλλα πανεπιστήμια οι φοιτητές απαιτούν την αντικατάσταση των πανεπιστημιακών αρχών που συνδέονται με το καθεστώς Μουμπάρακ καθώς και μείωση των διδάκτρων και του κόστους των βιβλίων.

Πολλοί εργαζόμενοι απεργούν ή πραγματοποιούν κινητοποιήσεις διαμαρτυρίας απαιτώντας αύξηση μισθών, βελτίωση των συνθηκών εργασίας ακόμη και πάταξη της διαφθοράς. Για παράδειγμα, οι εργαζόμενοι σε 14 σταθμούς παραγωγής ενέργειας ξεκίνησαν απεργία διεκδικώντας απομάκρυνση των κυβερνητικών και διευθυντικών παραγόντων που εμπλέκονται σε υποθέσεις δισφθοράς στον τομέα της ενέργειας. Στην Γκαρμπίγια, 1.200 εργάτες της «Financial and Industrial Company» απήργασαν διεκδικώντας καλύτερους μισθούς. Και οι εργάτες στην υφαντουργική βιομηχανία «Spinning and Weaving Factory», στην πόλη Ασιούτ, αρνήθηκαν να παραδώσουν το εργοστάσιο στο νέο αγοραστή του, έναν όμιλο ιδιωτικών τραπεζών που απόκτησε την άδεια αγοράς από τον πρώην πρωθυπουργό Αχμέντ Ναζίφ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

που συνδέονται με διαδηλώσεις μεταφέρονται με τη βία στο νοσοκομείο Σαλμανίγια ή στη Βασιλική Ιατρική Υπηρεσία του Μπαχρέιν, ένα νοσοκομείο αποκλειστικά για το στρατιωτικό προσωπικό και τη βασιλική οικογένεια.

Το νοσοκομείο Σαλμανίγια μπήκε στο στόχαστρο του καθεστώτος και καταλήφθηκε από το στρατό, γιατί σ' αυτό κατέφευγαν οι τραυματισμένοι διαδηλωτές, όχι μόνο για τις υπηρεσίες που πρόσφερε, αλλά και γιατί θεωρούνταν ασφαλές μέρος και κέντρο της αντιπολίτευσης. Ήταν το μόνο μέρος όπου οι δημοσιογράφοι μπορούσαν να πάρουν από το ιατρικό προσωπικό πληροφορίες για τους νεκρούς και τους τραυματίες των διαδηλώσεων, ενώ ένω από το νοσοκομείο είχαν στηθεί από διαδηλωτές σκηνές, είχαν αναρτηθεί φωτογραφίες νεκρών διαδηλωτών και συνθήματα.

Στο όριο αυτό βίας, τρομοκρατίας και κατάφωρης καταπάτησης στοιχειώδων ανθρώπινων δικαιωμάτων έχει πέσει πέπλο σιωπής, για ευνόητους λόγους. Ούτε «συγκινεί» φυσικά τον Ομπάμα και τους λοιπούς «ευαίσθητους» δυτικούς σταυροφόρους της «δημοκρατίας», που έχουν αναλάβει την «προστασία» των αιμάχων στη Λιβύη.

Από την κρισιολογία στη χρεολογία

έχουν χρησιμοποιήσει πρόσφατα και οι ΗΠΑ, στον ανταγωνισμό τους με άλλες υπεριαλιστικές δυνάμεις. Πρόγιατι, τον Απρίλη του 2003, οι ΗΠΑ ζήτησαν από τη Ρωσία, τη Γαλλία και τη Γερμανία να ακυρώσουν το απεχθές χρέος που οφειλε το Ιράκ, διότι τα διάφορα διάνεια είχαν συναφθεί από το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν. Το πρόβλημα που έ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες έντεκα και τζάμπα φασαρία
Αναζητείται έξοδος απ' την προϊστορία...

Φτάνουμε και τύποις στη λεγόμενη μεγάλη βδομάδα, την και των παδών επιλεγόμενη, στην οποία ουσιαστικά έχουμε εισέλθει από τότε που δυμόμαστε τους εαυτούς μας. Τύποις δα γίνει και η πατροπαράδοτη όσο και εικονική ανάσταση, αφού η άλλη, εκείνη που καρτερικά προσμένει η βασανισμένη εργατική τάξη, φαίνεται να της έχει γυρίσει την πλάτη. Δεν είναι λίγοι εκείνοι που υποστηρίζουν το αντίθετο, δηλαδή ότι η εργατική τάξη είναι εκείνη που γύρισε την πλάτη της στην ανάσταση, αλλά τι τα θες και τι τα σκαλίζεις τώρα...

«Η ουσία της παγκοσμιοποίησης αποτυπώνεται στον δάνατο της πριγκίπισσας Diana: Μια αγγλίδα πριγκίπισσα με έναν αιγύπτιο φίλο, τράκαραν σε γαλλικό τούνελ με γερμανικό αυτοκίνητο που είχε ολλανδική μηχανή, το οποίο οδηγούσε μεδιανόμενος βέλγος που είχε πιει σκοτεινό ουίσκι. Τους ακολουθούσε ιταλός παπαράτσο με ιαπωνική μηχανή. Την πριγκίπισσα εξέτασε αμερικανός γιατρός που χρησιμοποιούσε βραζιλιάνικα φάρμακα. Το κείμενο αυτό στέλνεται ως e-mail από έλληνα που χρησιμοποιεί την τεχνολογία του Bill Gates και που ο παραλήπτης μάλλον διαβάζει σε κλώνο της IBM, με τοιπάκια από Taiwan και κορεατικό monitor που έχουν συναρμολογήσει εργάτες από το Μπαγκλαντές σε εργοστάσιο της Σιγκαπούρης, που έχουν μεταφέρει φορτηγά που οδηγούσαν ίνδοι και αφού τους έκλεψαν ίνδονήσιοι φορτώμικαν σε σικελικά πλοία, που ξεφόρτωσαν λαδρομετανάστες Μεξικάνοι και που τελικά πουλήθηκε σ' εσένα από εθράσιους. Αυτό είναι παγκοσμιοποίηση...».

Συμπληρώνονται σήμερα οχτώ χρόνια από τη μεγάλη στιγμή της διεύρυνσης της ευρωπαϊκής οικογένειας (τι γελάτε ρε). Μια τέτοια μέρα του εδνοσωτήριου έτους 2003 υπογράφηκε στην Αθήνα (συγκεκριμένα στο συμβολικό χώρο της στοάς του μέγα χορηγού Απάλου Β' εκ Περγάμου) η διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με δέκα νέες χώρες (για τη δύσμοιρη ιστορία ήταν οι Κύπρος, Μάλτα, Σλοβενία, Σλοβακία, Ουγγαρία, Τσεχία, Πολωνία, Λιθουανία, Εσθονία και Λετονία). Κι έτσι η επιμήκυνση –για να χρησιμοποιούμει και μοντέρνους όρους, μη μας πουν άσχετους– έφερε την ευρωπαϊκή οικογένεια (τι ξαναγελάτε ρε;) να αριθμεί εικοσιπέντε στόματα...

Όλα τα γεγονότα της 21ης Απριλης από το επετειολόγιο της εβδομάδας –στη σελίδα 2– μεταφέρθηκαν εδώ, καθώς τα μισά από αυτά αφορούν σε... μεδεόρια και τα άλλα μισά αναφέρονται στην αλήστου μηνής εδνοσωτήριουν επανάστασιν ήτις ύψωσε, γύψωσε και προσέδωσε ευημερία εις την χώραν, έφτιαξε δρόμους (το κύριο επιχειρημα) και απεμάκρυνε τον κίνδυνο του βθελυρού κομμουνισμού. Στις 21.4.1967 λοιπόν, η χώρα μπήκε στην εφτάχρονη νύχτα που την ακολούθησε μια μακρά πολική ημέρα χωρίς φως... Εκείνη την πρώτη μέρα της μαυρίλας, η Μαρία Καλαθρού και ο 15χρονος Βασιλής Πεσλής έγιναν οι πρώτοι νεκροί της χούντας. Την ίδια μέρα του 1969, η γιορτή για τα δίχρονα της δικτατορίας κατάληξε σε παρατεταμένο γιουχάσιμα του Παπαδόπουλου από τους μαθητές. Τρία χρόνια αργότερα και στην πέμπτη μαύρη επέτειο, γίνεται καθιστική διαμαρτυρία εκατό φοιτητών στα Προπύλαια που καταλήγει σε έντεκα συλλήψεις. Τέλος, το 1973 γίνεται διαδήλωση εκαποντάδων φοιτητών που φωνάζουν πια αντιδικτατορικά συνδήματα στο κέντρο της Αθήνας (υπήρχε και έκρηξη βόμβας στο Κολωνάκι όπου τραυματίστηκε σοδαρά ένας περαστικός).

Οσο για τα μεδεόρια της 21ης του Απριλη, το 1976 σημειώνεται έκρηξη στο υποκατάστημα της αμερικανικής τράπεζας «Citibank» στη Δροσοπούλου, το 1977 κάνουν «μπουμ» εμπρηστικές βόμβες σε τέσσερα αυτοκίνητα βορειοαμερικανών στη Θεσσαλονίκη και το 1979 άλλη μία βόμβα στην αντιπροσωπεία της «Lacoste». Το 1994 γίνεται το χτύπημα της 17N στην εταιρία «Miele» στο Χαλάνδρι, ενώ την ίδια μέρα δραστηριοποιείται εκτεταμένα και ο ΕΛΑ: Δύο εκρηκτικές-εμπρηστικές βόμβες κατέστρεψαν τα αυτοκίνητα ενός οικονομικού συμβούλου και ενός υπαλλήλου της Γαλλικής Ακαδημίας και άλλη μία βόμβα που είχε τοποθετηθεί κάτω από το αυτοκίνητο υπαλλήλου της ολλανδικής πρεσβείας στην οδό Σταθά 20 δεν εξερράγη.

...Κι όλο ο καιρός κυλά γύρω από βάζα με ξεραμένα λουλούδια και στέφρους πια κήπους. Κι όλο ξανάρχεται η «απόφαση» του Μανόλη Αναγνωστάκη: «Έστε υπέρ ή κατά; Εστα απαντήστε μ' ένα ναι ή μ' ένα όχι. Το έχετε το πρόβλημα σκεφτεί, πιστεύων ασφαλώς πως σας βασάνισε. Τα πάντα βασανίζουν στη ζωή, παιδιά, γυναίκες, έντομα, βλαβερά φυτά, χαμένες ώρες, δύσκολα πάθη, χαλασμένα δόντια, μέτρια φίλμ. Κι αυτό θα σας βασάνισε ασφαλώς. Μιλάτο υπεύθυνα λοιπόν. Εστω με ναι ή όχι. Σ' εσάς ανήκει η απόφαση. Δε σας ζητούμε φυσικά να πάψετε τις ασχολίες σας, να διακόψετε τη ζωή σας, τις προσφιλείς εφημερίδες σας, τις συζητήσεις στο κουρέιο, τις Κυριακές σας στη γήπεδα. Μια λέξη μόνο. Εμπρός λοιπόν: Είστε υπέρ ή κατά; Σκεφτείτε το καλά. Θα πειμένων».

Kokkinoskoufita

«Ανάκαμψη» με αύξηση της ανεργίας!

«Λεπτομέρεια» από την πρόσφατη έκθεση του ΔΝΤ, στο κεφάλαιο για την Ελλάδα. Προβλέπεται ότι η ελληνική οικονομία θα συρρικνωθεί το 2011 κατά 3%, ενώ το 2012 θα αρχίσει να ανακαμπτεί με ρυθμό 1,1%.

Εντούτοις, η ανεργία θα αυξηθεί φέτος στο 14,8% και το 2012 στο 15%.

Πώς γίνεται να έχουμε –μικρή έστω– ανάκαμψη και ταυτόχρονα αύξηση της ανεργίας; Τίποτα το παραλογιό δεν υπάρχει σ' αυτή την

πρόβλεψη. Η «κινεζοποίηση» των εργασιακών σχέσεων εκεί οδηγεί. Μπορεί ο ελληνικός καπιταλισμός να σταματήσει να κατρακυλά (δεν είναι βέβαιο για το 2012, όμως το δεχόμαστε ως υπόθεση εργασιακών σχέσεων, με νόμιμο και παράνομο τρόπο, θα επιπρέψει στους καπιταλιστές να έχουν μεγαλύτερη παραγωγή με λιγότερους εργάτες, τους οποίους θα υπερεκμεταλλεύνται).

Πιο φηλά η τοκογλυφία

Τελεια βαδίζει η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης, σύμφωνα με το οικονομικό επιπτελείο, η ανάκαμψη έχει ήδη αρχίσει, κίνδυνος χρεοκοπίας δεν υπάρχει, πάντα σύμφωνα με το οικονομικό επιπτελείο, όμως τα επιπτόκια του βραχυπρόθεσμου δανεισμού τραβούν την ανηφόρα.

Αυτό αποδείχτηκε και στη δημοπρασία εξάμηνων εντόκων γραμματίων που έγινε την περασμένη Τρίτη. Το επιτόκιο ανέβηκε στο 4,80%, έναντι 4,75% που ήταν πριν ένα μήνα (στις 8 Μάρτη). Το ελληνικό κράτος ζητούσε να δανειστεί 1,25 δισ. ευρώ, οι τοκογλύφοι (ντόπιοι και ξένοι) προσφέρθηκαν να καλύψουν το ποσό περίπου τέσσερις φορές και το «ντίλ» έκλεισε στα 1,625 δισ. ευρώ (το αρχικά ζητούμενο ποσό συν 30% από μη ανταγωνιστικές προσφορές, που είναι υποχρεωτικές). Και βέβαια, ο Παπακωνσταντίνου δεν εξέδωσε καμία από εκείνες τις πανηγυρικές ανακοινώσεις που εκδίδει, όταν το επιπτόκιο πέσει έστω και ένα δεκατοημένο της μονάδας.

Απροκάλυπτοι

Ούτε τα προσχήματα δεν τηρούν οι κυβερνητικοί εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ. Ανέβαλαν την προγραμματισμένη για την Πέμπτη συνέντευξη Τύπου, όπου θα παρουσιάζαν την «επεξεργασμένη και επιστημονικά τεκμηριωμένη πρόταση του Παραπρητηρίου της ΓΣΕΕ για την κρίση, τις επιλογές διεξόδου και τις προοπτικές της», λόγω των «ξελίξεων στην οικονομία με την αναβούμενη ανακοίνωση του Μεσοπρόθεσμου Στρατηγικού Σχεδίου 2012-2015». Μη τυχόν και δημιουργήσουν κανένα προβληματικό στην κυβέρνηση.

■ Με 4,5% «έτρεχε» το Μάρτη

Δεν αποκλιμακώνεται ο πληθωρισμός

Μολονότι τα κυβερνητικά στελέχη διαβεβαιώνουν ότι ο πληθωρισμός αποκλιμακώνεται, διότι δεν μπορεί να πάει παραπάνω, τα επίσημα στοιχεία επιμένουν ότι δεν υπάρχει αποκλιμάκωση. Σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία της Ελστατ, το Μάρτη ο γενικός δείκτης τιμών καταναλωτή αυξήθηκε κατά 4,5% σε σύγκριση με το Μάρτη του 2010.

Σε επήσια βάση (μέσος όρος δωδεκάμηνου Απριλη 2010 – Μάρτη 2011) ο γενικός δείκτης προηγούμενων δωδεκάμηνων ήταν μόνο 1,6%.

Τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι, έξι το λαδόξυδο! Μ' αυτή τη σίγουρη απατεωνιστική μέθοδο ο υπουργός Περιφερειακής Ανάπτυξης Μ. Χρυσοχοΐδης απεφάνθη ότι η ανάκαμψη ξεκίνησε ήδη. Δήλωσε στο ραδιοσταθμό Βήμα fm: «Πιστεύω ότι φέτος θα πάρουμε τουλάχιστον μια μονάδα στο ΑΕΠ από τις εξαγωγές, θα πάρουμε πάνω από μια μονάδα κατά τη γνώμη μου από τον τουρισμό, ίσως και παραπάνω. Αρα λοιπόν αρχίζουν να φαίνονται τα θετικά σημάδια που οδηγούν στην ανάκαμψη».

Οι εξαγωγές είναι το αγαπημένο παιχνίδι του χρυσοχοΐδη. Διότι,

Πώς γλίτωσε το φοινικόδασος του Πρέβελη από τα λαμόγια

Καμαρώνει το υπουργείο Κτης Μπιρμπιλή, ότι «μετά από τις άμεσες ενέργειες των υπηρεσιών» του, «το φοινικόδασος του Πρέβελη αναγεννήθηκε». Οπως σημειώνει το δελτίο Τύπου, «πρόσφατες παρατηρήσεις στο φοινικόδασος, ενός από τα πολυτιμότερα και οπτανιότερα οικοσυστήματα της πατρίδας μας, ανέδειξαν την πλήρη αναγέννηση του οικοσυστήματος και το πρασίνισμα της περιοχής, που είχε πληγεί από πυρκαγιά την 22η Αυγούστου 2010. Ολοι οι φοινικές (με χαρακτηριστικό είδος τον *Phoenix theophrasti*) αναβλάστησαν, σπόροι που είχαν πέσει στη γη φύτρωσαν και μικροί φοινικές αναπτύσσονται κανονικά. Κατά τον ίδιο τρόπο αναγεννήθηκαν και τα υπόλοιπα είδη που συμπληρώνουν το οικοσύστημα, χαρουπιές, σχίνοι, πλατάνια και αλμυρίκια».

Πώς έγινε και αναγεννήθηκε το φρονικόδασος, για το οποίο θρηγούσαν τον περασμένο Αύγουστο οι Κασσάνδρες των περιβαλλοντικών οργανώσεων και μαζί τους σύμπασι ο αστικός Τύπος, γράφοντας πως θα χρειαστούν από 20 μέχρι 50 χρόνια για να αναγεννηθεί; Εχει σημασία να θυμίσουμε τι γράσσουμε σε απιεύναζος στις 4

Σεπτέμβρη του 2010, με τίτλο «Κάτω τα ξερά σας από του Πρέβεζην».

«Δεν γνωρίζουμε πώς μπή-
κε η φωτιά που έκαψε και το
φοινικόδασος του Πρέβελη
(το δεύτερο μεγαλύτερο με-
τά απ' αυτό του Βάι), όμως
αυτή τη σπιγμή μεγαλύτερο
κίνδυνο για το φοινικόδασος
(όπως και για το Βάι) αποτε-
λούν τα διάφορα λαμόγια
(«περιβαλλοντικά» και άλλα),
που βρήκαν την ευκαιρία να
κονομήσουν με τα διάφορα
προγράμματα «προστασίας»
και με προτάσεις για την
ιδρυση Φορέα Διαχείρισης,
για να βάλλουν για τα καλά
το πόδι τους και να κονομά-
νε εσαιεί.

Το φοινικόδασος δεν έχει καεί. Έχει απλά καιφαλιστεί, για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά. Από τους επόμενους κιόλας μήνες θ' αρχίσει η φυσική του αναγέννηση και σε μια τετραετία, αν γίνουν μερικά απλά πρόγραμματα και δεν πατήσει κανένας εκεί μέσα, θα είναι όπως πριν. Γιατί οι φοινικες κρατάνε μεγάλη μάζα νερού, η οποία λειτουργεί ως φυσικό αντίδοτο

στην καταστροφική δύναμη της φωτιάς.

κομικά διαχειριστικά μέτρα για την επιτάχυνση της φυσικής αποκατάστασης μετά την πυρκαγιά στο φοινικόδεσμο της Πρέβεζας, που

ούσος ήτη Γιρερέλης», που δημοσιεύτηκε στο φόρουμ της ιστοσελίδας της ΠΕΕΓΕΠ, ο λασιθιώτης δασολόγος Παντελής Φιλιππάκης εισηγείται όλα τα μέτρα που πρέπει να παρθούν για να αναγεννηθεί το φοινικόδασος και κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για την επέλαση των λαμόγιων. Τα μέτρα που προτείνει είναι συγκεκριμένα, εύκολα διεκπεραιώσιμα από τις υπηρεσίες της νομαρχίας (περιγράφει με ακρίβεια ακόμη και τα μηχανήματα και τα μεροκάματα που θα χρειαστούν) και επιστημονικά τεκμηριωμένα. Γ' αυτό και κανείς δεν τόλμησε να τα αμφισβήτησε. Άλλωστε, ο εν λόγω δασολόγος βρίσκεται σε μόνιμη σύγκρουση με διάφορα λαμόγια για το ζήτημα της προστασίας του Βάι από το σκαθάρι (θέμα για το οποίο κάποια στιγμή θα γράψουμε αναλυτικά) και έχει μελετήσει πάρα πολύ τα θέματα του φοίνικα.

Βάσει των προτάσεών του, σε 3-4 χρόνια οι φοίνικες θα έχουν αναγεννηθεί και όχι σε 20 ή 50 χρόνια, που γράφουν οι άσχετοι δημοσιογράφοι, παραπληροφοριών μενού σπό-

τα λαμόγια που βρήκαν ευ-
καιρία για νέες κονόμες. Ας
αφήσουν, λοιπόν, ήσυχο το
δάσος κι ας κάνουν αυτά που
πρέπει!

Χάρη στην παρέμβαση του Π. Φιλιππάκη (βοηθός μας κι εμείς όσο μπορούσαμε στη διάδοση των απόψεών του), το υπουργείο δεν τόλμησε να κάνει δεκτές τις προτάσεις των λαμβίων, που ήθελαν να πλακώσουν με αλυσοπρίσια, να κόψουν τους καιψαλισμένους φοίνικες και να ξεκινήσουν πρόγραμμα επαναφύτευσης με χοντρά φράγκα. Εκανε τα απλά πράγματα που εισηγήθηκε ο συγκεκριμένος δασολόγος (ο οποίος, παρά το νεαρό της ηλικίας του, είναι ίσως ο πιο καταρτισμένος στο συγκεκριμένο τομέα, γιατί έχει προγματικό πάθος με τους φοίνικες της Κρήτης) και σήμερα, μόλις εφτά μήνες μετά, το φοινικόδασος έχει αναγεννηθεί. Δείτε τις φωτογραφίες που το ίδιο το ΥΠΕΚΑ φιλοξενεί στην ιστοσελίδα του. Οπως χαρακτηριστικά φοίνιται, είναι οι φοίνικες που υποτίθεται ότι κάηκαν (αριστερά) που αναγεννήθηκαν (δεξιά). Γιατί απλούστατα δεν κάηκαν, αλλά καιψαλισθηκαν εξωτερικά, διατηρώντας όλους τους χυμούς στο εσωτερικό τους.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

«Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα» θρηνεί η μούσα της παράδοσης για την παράδοση του λαοπρό-βλητου Νίκου Ξανθόπουλου της πολιτικής (εκπληκτική ομοιότητα στη φωνή, στην κίνηση χειλών-γνάθων και στο ύφος!) στην πυρά των συμφερόντων.

Τώρα ουρανέ μου βρόντησε
τώρα ουρανέ μου βρέξε
τώρα dall' Ara Hesse μας
Hesse μας Πολυχρόνη
ρίξε στους κάμπους τη βροχή
και στα βουνά το χιόνι
στου πικραμένου την αυλή
τρία γυαλιά φαρμάκι
το 'να να πίνει την αυγή
τ' άλλο το μεσημέρι
το τρίτο το μακρύτερο
να το ρουφάει στο δείπνο
όπως οι αλητάμπουρες
ρουφάνε τη βενζίνη
που έτοι όπως κατάντησε
βενζίνη πια δεν είναι.

Το καλό, λαϊκό, καθημερινό παιδί, το παιδί δίχως κράνος καβάλα στη βέσπα, το παιδί κάθε βάφτισης, γάμου, κηδείας, μνημόσυνου, αρραβώνα, κοσμικού γεγονότος, το παιδί της διπλωνής πόρτας που θα μπορούσε να είναι delivery σε πιτσαρία τείνει να γίνει τέτοιο! Ο γίγαντας της ουτοπικής εαυτοδιοίκησης που ανήγε τη νομαρχία σε μοναρχία, τον πλουραλισμό σε «one man's show» και όλα τα νούμερα με χιλιάδες ευρώ σε μονότονα σφρανταπεντάρια (45.000), γίνεται ο αποδιοπομπαίος τράγος παρά τους τράγους φίλους του και την τραγική προτίμηση που του έδειχναν οι υπνωτισμένοι ψηφιδότες.

Σήμερα μαύρος ουρανός, σήμερα μαύρη μέρα
σήμερα όλοι θλίβονται και τα βουνά λυπούνται
σήμερα έβαλαν βουλή οι άνομοι του νόμου,
οι άνομοι και τα σκυλιά κι οι τρισκαταραμένοι
χια να στοιχισθούν το παιδί το πλούτοντελέο

μά να σταρβωσουν το παιδι το πολυπανέρεο.
Αυτά και πολλά άλλα λέει το δημοτικό μοιρολόγι για τον αιοδό άρχοντα που ξαφνικά έχασε τη γη κάτω από τα πόδια του. Θρηνεί η συμβασιλεύουσα και μαζί το Kill kiss, οι Sir res, ο Πολύ γύρος, η Αικατερίνη, η ΕΔΕΣ α! και οι Βέροια! Θρηνεί η Μακεδονία (ποια Σκόπια ρε;) ξακουστή του Αλεξάνδρου η χώρα, όλη η χώρα θρηνεί και ξανά three knee στα γόνατα. Μαζί και οι αλύτρωτες πατρίδες με πρώτο τον Πόντο, οι πόντοι που έφυγαν από τα καλσόν των κομπτανιών των Λαδαδίκων όπου συνήθιζε να εμφανίζεται ο λαοπρόβλητος πολυσχιδής λεβέντης.

Πού πέταξε τ' αγόρι μου
πού φεύγει, πού τηγαίνει
για ένα πουκάμισο αδειανό
για μια βενζινο-έλένη.

Η τιμημένη γη της Μακεδονίας (είπαμε ρε) γέμισε ποταμούς δακρύων και λίμνες σαν την Κορώνεια γημάτες από ψόφιες ελπίδες και παλιά παπούτσια με περιβαλλοντικές μελέτες και εξαγγελίες διάσωσης για σόλες. Καπιταλιστές εξαικολουθούν να φαρεύουν στα ψόφια νερά εις υγεία του υπηρέτη που χάνεται και πάει. Ποιος; Ο λεβέντης που κατάφερε να πείσει όλη τη χώρα από τη λεωφόρασεων ότι επτά επταναστάσεως (ναι, μην σας ξενίζει, έτοι λέγεται η επταετία 1967-74 στους κύκλους των πατριωτών) όλα ήταν πολύ καλύτερα. Ο νοσταλγός της ντόλτσε βλίτα του χθες, το καλόπαιδο που είχε μόνο θαυμαστές, λαβώθηκε από τα συμφέροντα των Βένετων και των Πράσινων. Τράνταζε σαν από σεισμό συθέμελα ο Χορτιάτης, καθώς οι Μανιάτισσες ανεβαίνουν στη φιλετοποιημένη νοτιοδυτική ρόχη του και μοιρολανούν:

Αυτού που πάς στη λρημονιά· αυτού που πείσεις πούλο

μη μας ξεχάσεις άφορε και μη μας λημονήσεις γιαστί λυπτούνται οι κολλητοί, κλαίνε και λαχταρίζουν που έμειναν δίχως σκεπή, χωρίς το πάπλωμά τους κι έρχονται και μας πρήζουνε κι όλο παραπονιούνται: Στολίστε μας τα ορφανά κι ας είν' και μαύρα ρούχα να πτώ' να γονατίσουμε εις του Ζορό το χάσμα να τον παρακαλέσουμε να ξανάρθει στην πιάτσα κι ας κάνει στάνη με αρνιά μαύρα και με κατσίκια μ' όλα τα ελεύθερης βοσκής στα δεξιά, ερίφια και αν δεν θελήσει για να 'ρθει, να βρούμε έναν άλλο γιαστί μιλιούνια οι «κακαγκά», αιστείρευτοι οι πολιάτσοι.

Don Diego Vega (Zorro)

Σταθερά στη συμμαχία των «προθύμων»

Ηκυβέρνηση Παπανδρέου «είναι πρόθυμη και έτοιμη να διαθέσει την Κρήτη ως κόμβο για την υποστήριξη των επιχειρήσεων παροχής ανθρωπιστικής βοήθειας της διεθνούς κοινότητας προς τη Λιβύη». Δεν μας προξένησε καμιά έκπληξη η δήλωση που έκανε στο Λουξεμβούργο ο Δρούτσας, στο πλαίσιο του Συμβούλιου Γενικών Υποθέσεων της ΕΕ. Από την πρώτη στιγμή η κυβέρνηση Παπανδρέου, με τη σύμφωνη γνώμη ΝΔ και ΛΑΟΣ, τάχθηκε ανεπιφύλακτα στο πλευρό των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων που επεμβαίνουν πολεμικά στη Λιβύη. Και βέβαια, δεν χρειά-

Ζεταί να διευκολύνουμε πως ότον γίνε-

Το μαγαζί παραμένει γωνία, παρά την οικονομική κρίση...

Ησυνεδρίαση του ΔΣ της ΠΑΕ Παναθηναϊκός την περασμένη Τρίτη και η ανακοίνωση ότι η ομάδα βρίσκεται ένα βήμα πριν την πτώχευση, εξαιτίας του μεγάλου χρέους, ήταν η χαρά των αθλητικογράφων, αφού τους έδωσε την ευκαιρία να γεμίσουν σελίδες με «αναλύσεις» για το μέλλον των πρασινών σε μια «φτωχή» από γεγονότα βδομάδα. Θα είμαστε αφελείς αν συμφωνούσαμε με την πλειοψηφία των συναδέλφων, που παρουσιάζουν τον Παναθηναϊκό ένα βήμα πριν τη διάλυση, αν και δεν αφιρβάλλουμε ότι το οικονομικό άνοιγμα της ομάδας είναι αυτό που δόθηκε στη δημοσιότητα. Ομως, όταν μιλάμε για τις διοικητικές εξελίξεις σε μια ομάδα του βεληνεκούς του Παναθηναϊκού, θα πρέπει να εξετάζουμε πολλές πτυχές της υπόθεσης και να είμαστε πολύ προσεκτικοί στις εκτιμήσεις μας.

Η γνώμη της στήλης είναι ότι η σημερινή δύσκολη οικονομική κατάσταση της πράσινης ΠΑΕ είναι η καλύτερη ευκαιρία για τον Τζήγηρ και τους Γιαννακόπουλους, προκειμένου να τελειώσουν μια και καλή με την εποχή της πολυμετοχικότητας και τους Πατεροβιγενόπουλους. Αν και διαφωνούν στην «ερμηνεία», είναι αποδεκτό απ' όλους, ακόμη και από την πλευρά Πατέρα, ότι το σημερινό οικονομικό άνοιγμα της ΠΑΕ δημιουργήθηκε τα χρόνια της πολυμετοχικής διοίκησης, όταν η οικογένεια Βαρδινογιάννη δεν είχε εμπλοκή στη διοίκηση της ομάδας και απλά πλήρων όσα της αναλογούσαν από το ποσοστό της. Κατά συνέπεια, κανείς δεν μπορεί να κατηγορήσει τον Τζήγηρ για το σημερινό αδιέξοδο, ιδιαίτερα μόλιστα όταν κανένας από τους σημερινούς μετόχους δεν είναι διατεθειμένος να δεχτεί την δωρεά του 25% των μετοχικού πακέτου της ΠΑΕ. Αντιθέτως, όσο και αν αυτό δεν αρέσει στην πλειοψηφία των οργανωμένων οπαδών, η μόνη ρεαλιστική λύση που διαφαίνεται στον ορίζοντα είναι να αναλάβει την ευθύνη της ομάδας ο Τζήγηρ σε συνεργασία με τους Γιαννακόπουλους και η άποψη της στήλης είναι ότι αυτή θα είναι η τελική κατάληξη του πράσινου διοικητικού σήμαια.

Ομως, για να δεχτεί ο Τζήγηρ να αναλάβει ξανά την ευθύνη της ομάδας, θα πρέπει ταυτόχρονα να εδασφαλίσει «λευκή» επιταγή τόσο από τους υπόλοιπους μετόχους όσο και από τους οργανωμένους οπαδούς και να γίνει αποδεκτή απ' όλους μια «σφιχτή» οικονομική πολιτική για τα επόμενα χρόνια. Είναι λοιπόν αναγκαίο να εμφανιστεί ο Τζήγηρ ως σωτήρας, ο οποίος θα ξεχάσει την άσχημη

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

συμπεριφορά των

πράσινων οπαδών και μπροστά στον κίνδυνο να «διαλυθεί» ο Παναθηναϊκός θα μπει και πάλι μπροστά και θα αναλάβει να οδηγήσει το πράσινο καρά-

βόλου στο Πανθεσσαλικό, την ίδια στιγμή που ο Αρης αγωνίζεται κόντρα στον εδώ και πολύ καιρό υπο-

■ ΟΛΙΒΙΕ ΑΣΑΓΙΑΣ

Κάρλος

Ομπους τώρα δικαιώνεται! Και μαζί του όλη η δυτική προπογάνδα που τόσα χρόνια διατείνεται ότι η ρίζα της διεθνούς «τρομοκρατίας» βρίσκεται στον παλαιστινιακό αγώνα και οι υποστηρικτές της κατοικοδρεύουν πότε στην «αυτοκρατορία του κακού», τη Ρωσία, πότε στην Υεμένη, τη Λιβύη, το Ιράκ, τη Συρία, το Λιβανό, το Σουδάν κ.ο.κ. Και ιδού η απόδειξη: ο βίος και η πολιτεία του Κάρλος, ο οποίος πραγματικά θα θελαμε να γνωρίζουμε αν θα κινηθεί δικαστικά εναντίον αυτής της ταινίας ή έστω αν θα την καταγγείλει.

Φυσικά δεν χρειαζόμαστε κανενάς την άποψη (και πολύ περισσότερο των κάθε λογής άσχετων, ανιστόρητων και ανόητων εγχώριων κριτικών που επαίνεσαν το... έπος του Ασάγιας) για να σχηματίσουμε γνώμη γι' αυτή την πραγματικά χυδαία ταινία. Που δεν είναι μόνο χυδαία για τον πολλές φορές χοντροκομμένο τρόπο με τον οποίο σκια-

στους οπαδούς τους. Μια ακόμη ενδιαφέρουσα παράμετρος ακούει στο όνομα Σάκης Τσιώλης. Ο προπονητής του Αρη ήταν μέχρι πριν τέσσερις βδομάδες προπονητής στον Ολυμπιακό Βόλου και άποντες του αναγνωρίζουν σημαντικό μερίδιο στην πορεία που έκανε η θεσσαλική ομάδα. Αν τελικά ο Αρης καταφέρει να κάνει τη μεγάλη ανατροπή και πάρει το εισιτήριο συμμετοχής στα play-offs, τότε ο Ελληνας τεχνικός θα πάρει και την προσωπική του εκδίκηση από τον Μπέρο που τον έδιωξε από την ομάδα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Σε μια περίοδο που το ελληνικό ποδόσφαιρο βρίσκεται σε πλήρη απαξίωση, μαστίζουμε από τα σκάνδαλα και τις «παράγκες», που το θέαμα στους αγωνιστικούς χώρους είναι από κακό έως κάκιστο, που οι συγκρούσεις ανάμεσα στους αντίπαλους οπαδούς και τα ντυσι εντός και εκτός των αγωνιστικών χωρών είναι στην ημερήσια διάταξη, το κάλεσμα των οργανωμένων οπαδών του Εργοτέλη αποτελεί μια ακόμη χρυσή σελίδα στην ιστορία ενός συλλόγου που έχει ταυτοποιεί με τη φτωχολογία και την εργατική τάξη του Ηρακλείου. Το κάλεσμα των Alternative fans of ergotelis αναφέρει: «Σε μια περίοδο που η κοινωνία οδηγείται κυριολεκτικά στο περιθώριο, η νεολαία αναζητά να βρει εναλλακτικούς τρόπους διεξόδου, να βρει λόγο ύπαρξης σε ένα σύστημα που της αρνείται τα πάντα και της διαγράφει το μέλλον. Πολλοί βρίσκουν αυτήν την διέξοδο στον χουλιγανισμό, στο μίσος και στη βία σε όλους οπαδούς, στα ναρκωτικά, στην παραίτηση από τη ζωή. Πρέπεις βλαβερές τόσο για τους ιδιους όσο και την κοινωνία και ανώδυνες για το σύστημα. Καλούμε όλη την νεολαία να αναζητήσει την διέξοδο αυτή στην ανάπτυξη αντιστάσεων για την δημιουργία μέσα από συλλογική δράση όλων μας κοινωνικών αγώνων που θα φέρουν μια άλλη κοινωνία αισιοδοξίας με τους νέους στο προσκήνιο και την μιζέρια και την παραίτηση στο περιθώριο. Αντίπολοι για 90 λεπτά στο γήπεδο ενωμένοι στους αγώνες για μιαν άλλη κοινωνία». «Συμπτυκνώνεται», δε, στο σύνθημα του πανό που κομεί τις εξέδρες του Παγκρήτιου.

γραφεί τις ούτως ή άλλως άγνωστες πτυχές του χαρακτήρα και της προσωπικής ζωής του Κάρλος (πράγματα στα οποία οι μυστικές υπηρεσίες δίνουν μεγάλο βάρος και αξίζει εδώ να θυμηθούμε πως η Ιντελιτζένς Σέρβις ενορχίστρωσε την προπογάνδα εναντίον των προσωπικών χαρακτηριστικών των μελών της 17 Νοέμβρη), αλλά κυρίως γιατί –παρότι τις διακηρύξεις του σκηνοθέτη– υποβαθμίζει εντελώς το τότε διεθνές ιστορικό πλαίσιο, ανάγοντας τα πάντα σε πρακτοριλίκια και κινήσεις κορυφών, δικαιώνοντας και τη σημερινή δυτική προπογάνδα περί χωρών που υποθάλπιουν την «τρομοκρατία».

Εχουμε, λοιπόν, όπως και ο ίδιος ο σκηνοθέτης παραδέχεται, μια τοινία μυθοπλασίας που με αφορμή κάποια ιστορικά συμβάντα, παρουσιάζει τον Κάρλος σαν μηδενιστή, επαναστάτη, αδίστακτο εκτελεστή και μισθοφόρο κυβερνήσεων και μυστικών υπηρεσιών, λόγω γυναικοκατητή, μπον βιβέρ κ.λ.π. Φυσικά, δεν γνωρίζουμε ακριβώς την ιστορική διαδρομή και τη δράση αυτού του ανθρώπου. Ομως είναι βέβαιο, σύμφωνα και με στοιχεία του ίδιου του δελτίου Τύπου της ταινίας, ότι στο ταραγμένο διεθνές περιβάλλον εκείνης της εποχής, όπου ακόμα η πιθανότητα επαναστάσεων ήταν ορατή –πριν η κατάρρευση του χρεοκοπημένου υπαρκτού σοσιαλισμού σηματοδοτήσει την παντοκρατορία της αμερικανικής υπερδύναμης και την παγκοσμιοποίηση της αγοράς– ο Κάρλος, γόνος μιας αριστερής ευκατάστασης οικογένειας από τη Βενεζούελα, εντάχθηκε στο Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης, βασική συνιστώσα τότε της PLO, με θρυλική φιγούρα την Λειλά Χαλέντ (συμμετείχε σε δυο αεροπειρατείς το 1969 και 1970, που έκαναν γνωστό το δράμα του παλαιστινιακού λαού σε όλο τον κόσμο). Εδρασε εκεί για κάποια χρόνια, πριν οντώς αποφασίσει να γίνει άτυπος συνεργάτης μυστικών υπηρεσιών διάφορων υποτίθεται φι-

βι. Για να γίνει όμως αυτό θα πρέπει το πράγματα να οδηγηθούν ένα βήμα πριν τον γκρεμό, ένα βήμα πριν την οριστική διάλυση. Παρουσιάζεται, λοιπόν, σαν εφιαλτική η επόμενη μέρα της ομάδας και σε συνδυασμό με την πολύ μικρή πιθανότητα να βρεθεί ένας πράσινος Μαρινάκης, εν μέσω οικονομικής κρίσης, που θα βάλει ζεστό και πολύ χρήμα για να αγοράσει την ΠΑΕ, ανοίγει ο δρόμος για το «σωτήριο» Βαρδινογιάννη.

Μια αγωνιστική πριν την πρωταθλήματος και η μοναδική λύση που διαφαίνεται στον οριζόντα από τους αγοράστες την πρώτη προσπάθεια την πρωταθλήματος της ΠΑΕ, ήταν η αγωνιστική εικόνα των πράσινων στα τελευταία ματς δεν μας επιτρέπει να ποντάρουμε υπέρ τους, θεωρούμε ότι έχουν τις περισσότερες πιθανότητες να φτάσουν στη νίκη, αφενός γιατί παίζουν χωρίς άγχος και αφετέρου γιατί με τη νίκη τους θα προσθέσουν μια ακόμη χαρά, από τις λιγοστές που έχουν προσφέρει φέτος

το παναθηναϊκό, που φιλοξενείται από τον Ολυμπιακό Μολοκήρωση του πρωταθλήματος και η μοναδική εκκρεμότητα αφορά την 5η θέση που οδηγεί στα play-offs και στη διεκδίκηση ενός ευρωπαϊκού εισιτηρίου. Ολυμπιακός Βόλου και Αρης θα τη δ

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Και τούτη την ἀνοιξη, ραγιάδες, και πάλι α-μονευ-κωτοί

Την ἔνωμη τάξη επί της ανομίας επιζητεί το κύριο άρθρο της Καθημερινής, 13.4.11, αναφέροντας και την Κερατέα – δηλαδή εκτός από τη δολοφονία του αγέννητου παιδιού από τα χημικά των ΜΑΤ και τους ὄγριους ξυλοδαρμούς, προτείνει πιο προχωρημένες καταστάσεις;

Bye-bye επίδομα ανεργίας;

◆ «...οι καθηγητές του Πανεπιστημίου Αθηνών Γεώργιος Ράλλης και Μάρκος Ρενιέρης μεταφράζουν το βιβλίο του γερμανού πανδεκτιστή Φερδινάνδου Mackeldey που αριθμούσε δέκα εκδόσεις, το οποίο τιτλοφορούνταν Handbuch des Heutigen Romisch-rechtlichen Rechts (Εγχειρίδιο του Σημερινού Ρωμαϊκού Δικαίου) και πλαισιογραφώντας τον τίτλο το δημοσιεύουν ως «Εγχειρίδιο του Ρωμαϊκού Δικαίου» (1838), το οποίο είχε δήθεν εισαχθεί στην Ελλάδα με τα ψηφίσματα των εθνικών συνελεύσεων. Ενώ, λοιπόν, το βιβλίο αυτό πραγματεύεται το δίκαιο των πανδεκτών, όπως ίσχει στη Δύση (Γερμανία), οι μεταφραστές το εμφάνισαν ως εγχειρίδιο που περιείχε το βυζαντινορωμαϊκό δίκαιο όπως αυτό ίσχει την εποχή της αλώσεως στην Ανατολή. (Από τον πρόλογο του Ν. Πανταζόπουλου στο βιβλίο του Γκούσταφ Γκάημπ παρουσίαση της κατάστασης του Δικαίου στην Ελλάδα – Χαρλδεβέργη 1835).

◆ Ο Γκατζογιάνης (βλ. «Ελένη») ξαναχτυπά (μέσω Καθημερινής, 3.4.11): «Οι κλάδοι που κάνουν κινητοποιήσεις διά να διατηρήσουν τα κεκτημένα τους πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι σε μία χώρα που είναι στο χείλος της χρεοκοπίας δεν γίνεται πια να πολεμάς για τα πρόνυμα των ολίγων, αλλά για το

Όταν «μυρίζει» εκλογές, ένας ή μία πολιτικός που σέβεται τον εαυτό του (δηλαδή που πασχίζει για την επανεκλογή του/της) οφείλει να αδράχνει κάθε ευκαιρία για να κάνει δημόσιες σχέσεις. Γί' αυτό και η Λούκα Κατσέλη δεν περιφρόνησε την «ημέρα των ΜΚΟ» (επί το ελληνικότερον NGO Day). Για τον ίδιο λόγο οι ΜΚΟ δεν έχουν κανένα πρόβλημα να βάλλουν ως μέγα χορηγό την εταιρία του Μππλ Γκέιτς. Τι ΜΚΟ θα ήταν, άλλωστε, χωρίς χορηγούς; Οταν, μάλιστα, μυρίζει και παραδάκι (τη διοργάνωση ημερίδας «ώστε να συντονιστούν καλύτερα οι διάφοροι φορείς και να υπάρξει ένα θετικό και μετρήσιμο αποτέλεσμα» τους υποσχέθηκε η υπουργός), τότε τρέχουν τα σάλια τους.

δίκαιο των πολλών». Εχει και άποψη ο ταγματαλήτης του Λια...

◆ Να λοιπόν που στην αντικαπνιστική εκστρατεία παίρνει μέρος και ο Ριζοσπάστης (6.4.11): «Εκστρατείες χωρίς ουσιαστικά αντικαπνιστικά μέτρα» – άρση για γίνει σύσταση στα μέλη του Περιστού να μην καπνίζουν;

◆ «Να αναλάβουν οι φοιτη-

τές τη διεξαγωγή των εκλογών» – ανακοίνωση του ΜΑΣ. (Και ξέρουμε καλά ποιοι είναι αυτοί, όπως στο Χημείο το 1979...).

◆ Τάφρος Κερατέας – συμβολικό ως τάφρος...

◆ Μαντέλης, τρία χρόνια με αναστολή, γιατί μαζί τα φάγανε...

◆ Και όμως συνέβη (ΕΤ3, ειδήσεις): ο εκφωνητής ονόμα-

σε άνθρωπο τον Μουμπάρακ, μόλις άκουσε ότι εισήχθη σε νοσοκομείο.

◆ Μπασάρ αλ Ασαντ, ο...

αδελφός του Ούγο Τσάβες.

◆ Και στο βρακί μας κάμερες.

◆ Άλμα της ανεργίας – πήδημα των ανέργων.

◆ «Μάχη χαρακωμάτων στην Κερατέα» (Ελευθεροτυπία) – κανονικός πρώτος πογκόσμιος πόλεμος, χαρακώματα, χημικά κ.ο.κ.

◆ Χιούμορ Καρακούση στο Βίγμα: «Κόψτε τα λεφτά από κόρματα, ΜΚΟ...».

◆ Ψωμιάδης – ψωμί και άδης.

◆ Αντιγράφουμε από τη λιβυκή εφημερίδα Αλ Φάτζο Αλ Τζαντίν (2009): «Ο γηγέτης της επανάστασης, ο πρόεδρος της Αφρικανικής Ενωσης και ο ιταλός πρωθυπουργός βάζουν το θεμέλιο λίθο της εθνικής οδού Ρας Εζνταήρ-Σαλούμ στο πλαίσιο του ιταλολιβυκού συμφώνου φιλίας και συνεργασίας». Ο γηγέτης είναι ο Καντάφης και ο Ιταλός ο Μπερλουσκόνης.

◆ «...σημειώνουμε το συμπέρασμα ότι ο πληθυσμός των χωριών της περιοχής της Θήβας ήταν, κατά το μέγιστο τμήμα του, αλβανικής προέλευσης...» (Α. Σαββίδης, «Η πρόσδοση της έρευνας για τη μεσαιωνική βοιωτική ιστορία», στον τόμο «Βυζαντινά-Τουρκικά-Μεσαιωνικά»).

Βασίλης

λικών προς τον ογώνα των Παλαιοιστινίων χωρών, που βέβαια τον πουλήσαν η μία μετά την άλλη. Το τελευταίο κατακρύγιο του, το Σουδάν, τον παρέδωσε στη Γαλλία, όπου εκτίεται ποινή ισοβίας κάθειρξης για τον φόνο δύο αστυνομικών.

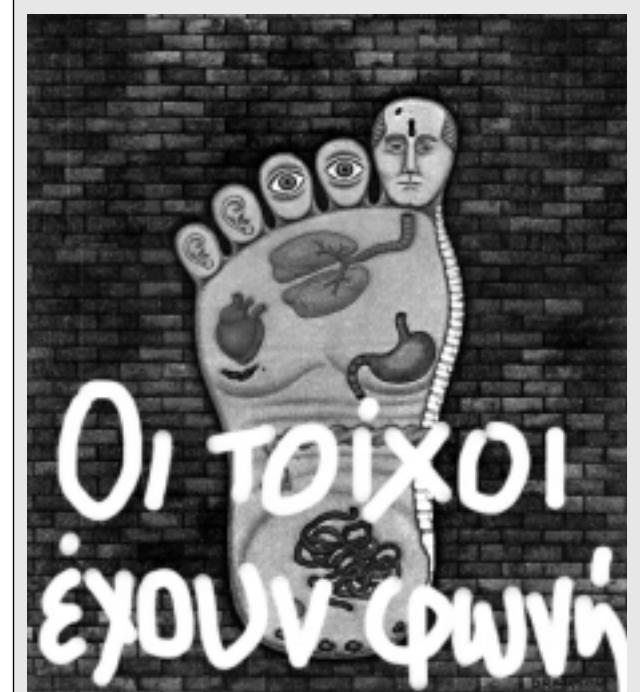
Δεν είναι στις προθέσεις της στήλης να κρίνει ιδεολογικά τον οπιοιδήποτε Κάρολος. Ούτως ή άλλως, είναι γνωστές οι απόψεις της εφημερίδας μιας για την «ατομική τρομοκρατία». Ούτε γνωρίζουμε αν όσα είπε στην κατάθεσή του στον Διώτη για την γνωριμία του με τη Μελίνα Μερκούρη και την καλή γνώμη του για το πρότερο τουλάχιστον ΠΑΣΟΚ είναι αληθή. Δεν μπορούμε όμως να παραβλέψουμε το γενικά παραδεκτό, ότι η ένταξη του Κάρολος στο διεθνή αντιμπεριαλιστικό ογώνα της εποχής υπήρξε ολόψυχη και ειλικρινής, ούτε ότι η πορεία και η στάση του απέναντι στους διωκτικούς μηχανισμούς υπήρξε αξιοπρεπής. Ομως, και αυτά ακόμα στην ταινία ανάγονται στη σφαίρα της ψυχοπαθολογίας.

Το χειρότερο παρά ταύτα είναι ο τρόπος που παρουσιάζονται οι διεθνείς συνθήκες ή το Λαϊκό Μέτωπο για τη Απελευθέρωση της Παλαιστίνης: σχεδόν σαν μια οργάνωση δολοφόνων! Άλλα για όποιον δεν έχει πολιτική μυωπία και γνωρίζει ότι ο κινηματογράφος υπήρξε ανέκαθεν όχημα πολιτι-

κών στοχεύσεων είναι σαφές ότι αυτή η ταινία, με αφορμή τον Κάρολος, επιβεβαιώνει όσα στο παρελθόν αλλά και σήμερα διατυπώνει η ιμπεριαλιστική προπαγάνδα περί χωρώντρομοκρατών, για να δικαιοιογήσει τις όπου Γης πολεμικές επεμβάσεις. Συμπερασματικά, μόνο η Μοσάντ και τα καθάριστα των αντίστοιχων με αυτή μυστικών υπηρεσιών έχουν δικαίωμα στη βία, στο κάτω-κάτω πρέπει να προστατέψουν την ανθρωπότητα από τους παρανοϊκούς τρομοκράτες!

Παρεμπιπτόντως, θυμητήκαμε μια άλλη ανάλογη ταινία για την ομάδα «Μπάντερ-Μάινχοφ». Αυτή τουλάχιστον είχε την εντιμότητα να αναλύσει επαρκώς τις τότε κοινωνικές συνθήκες, σε μια προσπάθεια να εντάξει τη δράση της ομάδας στη σύγχρονη γερμανική ιστορία. Τούτη εδώ είναι μια κακόγουστη, χολιγουντιανών αντιλήψεων παραγωγή. Ομως, σε κάθε περίπτωση δεν υπάρχει πολιτική ταινία χωρίς ταξικό πρόσημο, πρόγμα που δεν μπορεί να παραβλεφθεί ή να συγκαλυφθεί στο όνομα καμίας εμπορικότητας, αφού είναι προφανές ότι το χρήμα είναι έτσι και αλλιώς πρωταρχική επιδίωξη του 99,99% των κινηματογραφικών εταιριών.

Ελένη Σταματίου

◆ Μην ψάχνεις για εχθρούς σε όλλα σωματεία – Ελα να παλέψουμε για άλλη κοινωνία – Ergotelis Alternatives (πανό)

Τεράστιο το πανό (δυο κερκίδες έπιπλανε σε πλάτες) των οπαδών του Εργοτέλη, έστελνε ένα μήνυμα σε όλους. Δυστυχώς, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, μιλούσε εις ώτα μη ακούονταν. Ο Εργοτέλης έχει μια ιστορία. Είναι η ομάδα που την έκλεισε η χούντα, επειδή στη διοίκηση της βρίσκονταν αριστεροί. Φαίνεται πως οι ρίζες δεν ξεπατώθηκαν, παρά την επαγγελματοποίηση.

◆ Μικροστοί χαρέίτε λίγο πριν χαθείτε – υπογραφή ένα μάρο οιστέρι (σύνθημα σε τοίχο στη Λάρισα)

Είναι εκπληκτικό το γεγονός ότι ορισμένοι επιμένουν να στοχοποιούν τους μικροστούς ως το βασικό κοινωνικό εχθρό. Λες και δεν υπάρχουν αστοί, καπιταλιστές, κυρίαρχοι στην οικονομία, στην κοινωνία, στο κράτος. Φυσικά και πρέπει να υπάρχει μέτωπο προς το μικροστοισμό, αλλά είναι άλλης τάξης σε σχέση με το μέτωπο προς την κεφαλαιοκρατία. Γιατί μικροστός είναι και ο φτωχός οιρότης, μικροστός είναι και ο μικροεπιγγελματίας που προσπαθεί να τα βγάλει πέρα όπως-όπως. Από την άλλη, αν μιλάμε για κοινωνικές συμπεριφορές, μικροστικές συμπεριφορές παρατηρούνται και από τη μεριά των προλετάριων, αικόμα και από τη μεριά εκείνων που εκστρατεύουν κατά του μικροστοισμού. Χωρίς να το συνειδητοποιούν, ίσως.

Υ: Εχουμε και μια απορία σε σχέση με το συγκεκριμένο σύνθημα, γιατί επιτρέπει δύο αναγνώσεις. Να χαρούν οι μικροστοί λίγο πριν χαθούν από τα χτυπήματα της οικονομικής κρίσης ή λίγο πριν χαθούν από τα χτυπήματα της επανάστασης;

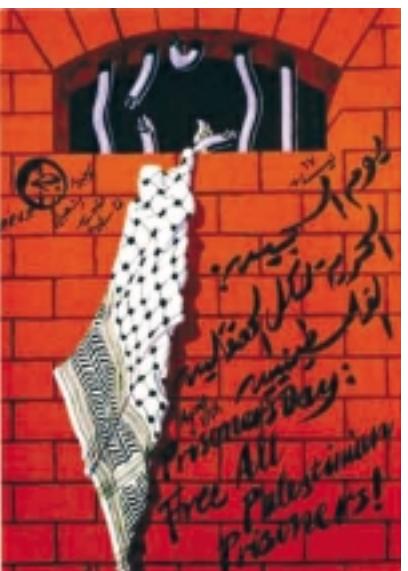
◆ 13 Απριλίου 2011 Τετάρ

Λευτεριά στους παλαιοτίνιους πολιτικούς κρατούμενους

Η 16η Απριλίη έχει οριστεί ως διεθνής μέρα αλληλεγγύης στους παλαιοτίνιους πολιτικούς κρατούμενους. Περισσότεροι από 11.000 παλαιοτίνιοι πολιτικοί κρατούμενοι, ανάμεσά τους πολλές γυναίκες και παιδιά, δίνουν καθημερινά με σθένος και αυταπάρνηση σιγώνα αξιοπρέπειας και επιβίωσης στις φυλακές και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης του σιωνιστικού καθεστώτος.

Η αικλόνητη στάση αυτών των ανθρώπων ενέπνευσε και εμπνέει χλιδίδες καταπιεσμένους όπου γης. Παραμένει μόνιμος φάρος αντίστασης που εκπέμπει διαχρονικά, σταθερά και έντονα σε όλο τον κόσμο.

Με όλες αυτές τις θηριωδίες του ναζιστικού καθεστώτος του Ισραήλ τα ελληνικά ΜΜΕ έχουν πάψει εδώ και χρόνια να ασχολούνται. Ακόμη χειρότερα, η κυβέρνηση του μνημονίου συσφήγει προ-

κλητικά τις οικονομικές, πολιτικές και πο-

λιτοποιικές σχέσεις της Ελλάδας με το ισραηλινό καθεστώς.

Η Δικτύωση Αλληλεγγύης στην Παλαιοτίνιακή Αντίσταση προγραμμάτισε ορισμένες δράσεις για να εκφραστεί και στη χώρα μας η αλληλεγγύη στους παλαιοτίνιους πολιτικούς κρατούμενους. Αύριο Κυριακή, από τις 11 το πρωί, θα είναι στο Μοναστηράκι οργανώνοντας καμπάνια ενημέρωσης γι' αυτό το θέμα. Την Παρασκευή το απόγευμα οργάνωσε συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω στό τα γραφεία διοίκησης της εταιρίας C4A, που συνεργάζεται στενά με το σιωνιστικό καθεστώς, αναλαμβάνοντας ακόμα και τον έλεγχο φυλακών και στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Τερματισμός κάθε σχέσης με το ναζιστικό καθεστώς του Ισραήλ.

Αμεση καταδίκη δύον Ελλήνων συνεργάζονται με το Ισραήλ.

«Βασανίζουν» τους πρώην απεργούς πείνας

Ενα 24ωρο την έβγαλαν στη Φυλακή του αεροδρόμιου της Καζαμπλάνκα οι δυο πρώτοι πρώην απεργοί πείνας που ταξίδεψαν στο Μαρόκο, κάνοντας χρήση της άδειας ταξιδιού που ανακοίνωσε ο υπουργός Προ Πο Χρήστος Παπουτσής. Οι μαροκινές αρχές δεν είχαν καμιά ενημέρωση για το χαρτί που τους επεδείκνυαν οι μετανάστες («απόφραση αναβολής της απομάκρυνσης»), το οποίο είναι γραμμένο μόνο στα ελληνικά! Είδαν κι έποθαν οι δυο πρώην απεργοί πείνας μέχρι να πείσουν την Ασφαλεία του αεροδρόμιου ότι νομίμως ταξίδεψαν από την Αθήνα στο Μαρόκο.

Και επειδή η έλλειψη ενημέρωσης των αρχών του Μαρόκου σημαίνει πως δεν προτίθενται να επιτρέψουν στους πρώην απεργούς πείνας να επιστρέψουν στην Ελλάδα, πράγμα που γνωρίζουν οι μετανάστες, με το που ακρέθηκαν ελεύθεροι άρχισε ένας μαραθώνιος μπας και βρουν άκρη μέσω των ελληνικών αρχών. Μετάβαση στην πρωτεύουσα Ραμπτάτ, απ' όπου τους έστειλαν πάλι πίσω στην Καζαμπλάνκα, για να απευθυνθούν στο εκεί Προξενικό Γραφείο της Ελλάδας. Οταν επιτέλους διάβηκαν την πόρτα του, πληροφορήθηκαν ότι οι ελληνικές αρχές στο Μαρόκο δεν γνωρίζουν απολύτως τίποτα για την άδεια ταξιδιού που έδωσε ο Παπουτσής. «Περάστε ξανά σε 10 μέρες», ήταν η απάντηση που τους

έδωσαν για να τους ξεφορτωθούν!

Αντί να πάνε στις οικογένειές τους, που έχουν τόσα χρόνια να τους δουν, οι πρώην απεργοί πείνας έβγαλαν ένα διήμερο μεταξύ φυλακής και ελληνικών προξενικών αρχών, για να φύγουν τελικά άπρακτοι και με την ογωνίαν αν τελικά θα μπορέσουν να επιστρέψουν νόμιμα στην Ελλάδα! «Βιαστήκατε να φύγετε», τους είπαν ξεδιάντροπα μερικοί από εκείνους που δήλωναν ότι με το δελτίο Τύπου του Παπουτσή λύθηκε το ζήτημα της άδειας ταξιδιού!

Επικοινωνήσαμε επανειλημένα με την πρεσβεία του Μαρόκου στην Αθήνα και η απάντηση που πήραμε από τον πρέσβη είναι πως η πρεσβεία δεν έχει καμιά σχετική ενημέρωση από την ελληνική κυβέρνηση για το δικαίωμα ταξιδιού των πρώην απεργών πείνας. Η προτροπή της πρεσβείας ήταν ν' απευθυνθούμε στην ελληνική κυβέρνηση για ενημέρωση! Τόσο είναι το ενδιαφέρον του μοναρχικού καθεστώτος του Μαρόκου για τους υπηκόους του που ζουν ως μετανάστες στην Ελλάδα.

Από τη μεριά της ελληνικής κυβέρνησης είχαμε άλλο τρογλόδιο. Απαντώντας σε γραπτό αίτημά μας, με το οποίο ζητούσαμε την εγκύλιο απόφραση του Παπουτσή για την άδεια ταξιδιού των 300 απεργών πείνας, ο υποστράτηγος Κατριαδάκης, επικεφαλής της Διεύθυνσης Άλ-

λοδαπάων του αρχηγείου της ΕΛΑΣ, μας απάντησε λες και απαντούσε σε χαχόλους. Επανέλαβε αυτολεξίτοι το δελτίο Τύπου του υπουργείου. Σ' αυτή τη γραπτή απάντηση, όμως, αναφέρεται ρητά ότι υπάρχει η «από 21-03-2011 Απόφραση του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη». Εμείς επανήλθαμε με νέο έγγραφο, στο οποίο σημειώνουμε ότι ζητήσαμε την Απόφραση του υπουργού και όχι το δελτίο Τύπου. Αν δεν θέλουν να μην μας τη δώσουν, τότε να μης αποντήσουν αρνητικά και όχι να επιχειρούν ντρίπλες που δεν πιάνουν ούτε σε ανόητους. Περιμένουμε απάντηση και δεν πρόκειται να παραιτηθούμε από το δικαίωμά μας να πάρουμε την Απόφραση Παπουτσή, η οποία αποτελεί δημόσιο έγγραφο.

Στο μεταξύ, απαντώντας σε επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή της ΝΔ Αθ. Νάκου, ο Παπουτσής εξέφρασε... έκπληξη που ο Νάκος «εξακολουθεί να μιλά για εγκύλιο». Απέδωσε σε «παραδρομή» την αναφορά του δελτίου Τύπου σε εγκύλιο και επανέλαβε όσα είχε απαντήσει και γραπτά μετά την πρώτη δήλωση Νάκου. Οτι, δηλαδή, δεν πρόκειται για εγκύλιο ή για κανονιστική απόφραση, αλλά για παροχή οδηγών προς τις υπηρεσίες αλλοδαπών, το περιεχόμενο των οποίων περιλαμβάνεται αυτό το σελεύτιο Τύπου! Οταν, όμως, ο επιτελής του μιλά στο έγγραφο που έστειλε σε μας για

«Απόφραση Υπουργού» (και μεις ξέρουμε και την αιτιολογική βάση της απόφρασης, που δεν θα υπήρχε ποτέ σ' ένα κείμενο οδηγιών), καλό θα είναι να σταματήσει τα ψέματα ο υπουργός και να δώσει στη δημοσιότητα την απόφρασή του, εφοδιάζοντας τους πρώην απεργούς πείνας με έγγραφα που θα τους επιτρέψουν να γυρίσουν απρόσκοπτα στην Ελλάδα και ενημερώνοντας τις χώρες καταγωγής τους για το νόμιμο της επιστροφής τους στην Ελλάδα.

Ο Παπουτσής χαρακτήρισε «νόμιμη, αλλά οριακή» την απόφραση για την άδεια ταξιδιού, την ίδια στιγμή, όμως, για να «ταπώσει» τον Νάκο, ανέφερε ότι «η κατ' εξαίρεση δυνοτότητα ταξιδιού δεν είναι κάτι καινούργιο στη Δημόσια Διοίκηση». Αυτή είναι και η μοναδική αλήθεια που είπε. Οπως έχουμε γράψει, έχουν υπάρξει πολλές αποφάσεις για άδεια ταξιδιού. Ποιών, μάλιστα, τουλάχιστον από το 2006, δυνοτότητα απεριόριστων ταξιδιών στη χώρα καταγωγής τους έχουν όσοι μετανάστες έχουν κερδίσει αναβολή της απέλασης (ή έχουν έστω προσωρινή διαταγή) από Διοικητικό Δικαστήριο. Γιατί, λοιπόν, παρουσιάζεται ως κατ' εξαίρεση και οριστική νομιμότητας η άδεια ταξιδιού στους 300; Να δοθεί εδώ και τώρα και σ' αυτούς το δικαίωμα που έχουν και όσοι παίρνουν αναβολή της απέλασης από δικαστήριο.

Αριστεροδέξια

Αυτοί που υπονόμευσαν και οδήγησαν στην ήττα των αγώνα των 300 απεργών πείνας μεταναστών, όταν προσπαθούν να αρθρώσουν κάποιον αντίλογο στην τεκμηριωμένη κριτική που τους ασκούμε, ειδικά στο θέμα ότι αρνήθηκαν τη συνέχιση του αγώνα ακόμα και για την κατοχύρωση των όσων συμφωνίθηκαν με την κυβέρνηση, επιστρατεύουν μια γενική αλήθεια, την οποία μετατρέπουν σε ιδεολόγημα. Καμιά κατάκτηση δεν είναι κατοχυρωμένη, λένε, αν δεν υπάρχει το αγωνιστικό μέτωπο που θα την υπερασπίζεται στο διπλεκές.

Δεξιοί οπορτούντες οι συγκεκριμένοι, άνθρωποι των πολιτικών συμβιβασμών, των μερικών αιτημάτων και του «εφικτού», θυμούνται ξαφνικά μια επαναστατική αλήθεια, κάνοντας ένα άλμα από τα δεξιά στ' αριστερά. Ακολουθώντας την ιδεολογική καρικατούρα τους, δεν θα έπρεπε να γίνεται κανένας σγώνας για μερικά αιτήματα, γιατί τίποτα δεν μπορεί να κατοχυρωθεί. Αυτοί, όμως, συνίθωσαν προτείνουν το συμβιβασμό στην ελάχιστη βάση, στη μερικότερη από τις μερικές διεκδικήσεις και μάλιστα στήνουν πανηγύρι, χωρίς ποτέ να εξετάζουν αν η δυναμική ενός σγώνα θα μπορούσε να πάρει κάπια περισσότερο.

Ξέρουν, όμως, πολλές περιπτώσεις που μια συμφωνία να παραβιάστηκε την επομένη της σύναψή της: Ναι, επιμέρους κατακτήσεις του εργατικού ή του νεολαίστικου κινήματος αφαιρούνται και η σημερινή περίοδος αποτελεί το χαρακτηριστικότερο ίσως παράδειγμα μαζικής αφαίρεσης κατακτήσεων των προηγούμενων δεκαετιών. Πέρασε, όμως, δεκαετίες το κοινωνικό κίνημα μ' αυτές τις επιμέρους κατακτήσεις, δεν τις έχασε την επόμενη μέρα. Ξέρετε γιατί; Γιατί ακόμα και η ξεπουλημένη στο κεφάλαιο συνδικαλιστική γραφειοκρατία τηρεί τα στοιχειώδη, όταν πράγματα, την επομένη περίοδο σε μια συμφωνία. Συγκεκριμενοποιεί τη συμφωνία, την υπογράφει, δεσμεύει το απέναντι μέρος. Δεν κάνει συμφωνίες στον αέρα. Τουλάχιστον ως προς αυτό δια